

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3T/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621010119
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2022:5621010119.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Silviou Lesňákovou na hlavnom pojednávaní dňa 16. marca 2022 v Liptovskom Mikuláši, takto

rozhodol:

Obžalované

1./ Q. T. A. K. N. E. L. Á., rod. F., nar. XX. X. XXXX v M. G., trvale bytom R. V. XXX/X, A., zamestnaná,

2./ G. Š. B. U. N. M. É. A. J. O. H. Á., rod. C., nar. XX. XX. XXXX v A., trvale bytom M. Š., t. č. bytom R. V. XX, A., nezamestnaná,

uznávajú sa za vinné, že

1./ s cieľom získať neoprávnený majetkový prospech po predchádzajúcej vzájomnej dohode v presne nezistených dňoch v mesiaci október 2019 sa obžalovaná Q. T.Á. telefonicky skontaktovala s poškodeným Ľ. T., trvale bytom K. XXX/X, M. G., ktorého žiadala o požičanie finančných prostriedkov, tomuto nepravdivo prezentovala, že je schopná mu požičané prostriedky vrátiť, v čom jej poškodeného pomáhala utvrdiť obžalovaná G. Š., a to tým, že mu nepravdivo prezentovali, že obžalovaná Q. T. má, okrem pravidelného príjmu zo závislej činnosti, aj iný príjem v mesačnej výške 500,- Eur, čo nebola pravda, takto od poškodeného vylákali pôžičku 1.500,- Eur, ktoré Q. T. mala splácať poškodenému mesačne po 500,- Eur v lehote do 3 mesiacov od poskytnutia pôžičky, za požičanie mal poškodený sľúbenú od T. odmenu vo výške 500,- Eur, pôžičku poskytol Q. T. poškodený v hotovosti na bližšie nezistenom mieste v Ružomberku, pričom napriek príslubu obžalovaná Q. T. z týchto peňazí nedala ani časť obžalovanej G. Š., ale si ich ponechala pre vlastnú potrebu, približne týždeň po poskytnutí prvej pôžičky požiadala obžalovaná Q. T. poškodeného o požičanie ďalších peňazí, konkrétne sumu 2.000,- Eur, ktoré sľúbila splácať spolu s prvou pôžičkou v mesačných splátkach po 500,- Eur a za požičanie sľúbila poškodenému odmenu 650,- Eur, poškodený peniaze poskytol Q. T. v hotovosti na bližšie nezistenom mieste v Ružomberku, obžalovaná Q. T. následne časť týchto peňazí vo výške 1.500,- Eur poskytla obžalovanej G. Š. v zmysle ich vzájomnej dohody, následne v októbri 2019 požiadala obžalovaná Q. T. poškodeného o požičanie ďalších peňazí vo výške 3.000,- Eur, ktoré mala splácať spolu so skoršími pôžičkami v mesačných splátkach po 1.000,- Eur, za požičanie sľúbila poškodenému odmenu 800,- Eur, peniaze jej poškodený poskytol v obci Uhorská Ves, obžalovaná Q. T. časť týchto peňazí vo výške 2.000,- Eur poskytla obžalovanej G. Š. v zmysle ich vzájomnej dohody, pričom obžalované si boli plne vedomé, že vzhľadom na ich finančnú situáciu peniaze poškodenému Ľ. T., trvale bytom K. XXX/X, M. G., nebudú vrátené, čo pred ním účelovo zamlčali, čím týmto konaním mu spôsobili celkovú škodu vo výške 6.500,- Eur,

2./ s cieľom získať neoprávnený majetkový prospech v mesiaci november 2019 obžalovaná Q. T. požiadala poškodeného Ľ. T., trvale bytom K. XXX/X, M. G., o požičanie finančných prostriedkov vo výške 1.500,- Eur, ktoré v zmysle dohody mala Q. T. splácať poškodenému spolu so skoršími pôžičkami od neho získanými, a to v mesačných splátkach po 1.000,- Eur, pôžičku jej poškodený poskytol len vo výške 1.000,- Eur v hotovosti v predajni Kaufland v Ružomberku, tieto prostriedky si obžalovaná

ponechala pre svoju potrebu, pričom už v čase požičiavania peňazí si bola plne vedomá, že vzhľadom na svoju finančnú situáciu nebude schopná peniaze poškodenému L. T. vrátiť, čo pred poškodeným účelovo zamlčala a týmto konaním mu spôsobila škodu vo výške 1.000,- Eur,

t e d a

obžalovaná Q. T. A. K. N. E. L. Á.

v bodoch 1./ a 2./ na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu, v bode 1./ spoločným konaním,

obžalovaná G. Š. B. U. N. M. É. A. J. O. H. Á.

v bode 1./ spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l i

obžalovaná Q. T. A. K. N. E. L. Á.

pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v bode 1./ spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,
obžalovaná G. Š. B. U. N. M. É. A. J. O. H. Á.

pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú:

1./ obžalovaná Q. T. A. K. N. E. L. Á.

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienične o d k l a d á.
Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd u r č u j e skúšobnú dobu na 16 (šestnásť) mesiacov.
Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanej Q. T. u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenému L.Š. T., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom K. XXX/X, M. G., spôsobenú škodu vo výške 700,- Eur.

2./ obžalovaná G. Š. B. U. N. M. É. A. J. O. H. Á.

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.
Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienične o d k l a d á.
Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd u r č u j e skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.
Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanej G. Š. u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenému L. T., U.. XX. X. XXXX, trvale bytom K. XXX/X, M. G., spôsobenú škodu vo výške 3.500,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal dňa 8. 4. 2021 obžalobu na Q. T. pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona čiastočne spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, a G. Š.É. pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na vyššie popísanom skutkovom základe.

Obžalovaná Q. T. na hlavnom pojednávaní nemala záujem uzavrieť dohodu o vine a treste s prokurátorom a po zákonomnom poučení v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku vyhlásila, že je nevinná.

Obžalovaná G. Š. na hlavnom pojednávaní dňa 24. 1. 2022 urobila v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinná zo spáchania skutku pod bodom 1. obžaloby, ktorý sa jej kladie za vinu v obžalobe. Obžalovaná následne odpovedala kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku,

- či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa jej kladie za vinu,
- či bola ako obvinená poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či jej bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohla radiť o spôsobe obhajoby,
- či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,
- či bola oboznámená s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za prečin jej kladený za vinu,
- či sa priznala dobrovoľne, uznala vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Prokurátor a poškodený zhodne navrhli prijať vyhlásenie obžalovanej G. Š. o tom, že je vinná. Súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovanej o tom, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ako aj vyhlásenie obžalovanej podľa § 333 ods. 3 Trestného poriadku. Obžaloba bola na ňu podaná pre čiastkové útoky skutku spáchané v októbri 2019, ktoré súd právne kvalifikoval ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Z týchto dôvodov súd uznal vinnou G. Š. zo spáchania pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Dokazovanie o vine v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku, súd preto už nevykonával a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody týkajúce sa jej osoby.

Dokazovanie o vine u spoluobžalovanej Q. T. vykonal súd v celom rozsahu.

Obžalovaná Q. T. v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní poprela spáchanie žalovaného skutku. V prípravnom konaní dňa 14. 12. 2020 vypovedala, že poškodeného v minulosti nepoznala, spomínala jej ho G. Š., že pozná nejakého muža z Liptovského Mikuláša, u ktorého už má nejaký dlh, ktorý nesplácala. Nevedela, ako si má od neho požičať peniaze, tak bez jej dovolenia mu spomenula ju ako osobu, ktorá potrebuje peniaze, čo nebola pravda. Nevie, ako si medzi sebou telefonovali oni, ona nemala na neho žiaden kontakt. Š. jej v septembri 2019 povedala, že bola s T. a on jej požičia peniaze pre ňu. Do toho jej T. pre ňu doniesol sumu 1.500,- Eur, pri ktorej nechcel podpísať prevzatie, dávala mu svoj občiansky preukaz. Š.É. mu bez jej vedomia narozprávala nepravdivé veci, a to, že T. vlastní byt, že jej priateľ jej dáva 500,- Eur mesačne, čo nebola pravda. Nevie, ako sa oni dohodli, ale doniesol jej peniaze pre Š.. Tieto jej neodovzdala a splácala ich za ňu ona z dôvodu, že jej neverila, že to bude Š. splácať. T. od nej dostal splátku 500,- Eur bez podpisu prevzatia. Boli dohodnutí, že požičaných 1.500,- Eur bude splatených do konca decembra 2019 v splátkach po 500,- Eur s úrokom 500,- Eur, ktorý si žiadal T.. Tvrdil, že „keď chcete dievčatá peniaze, treba mi to povedať skôr, aby si tieto peniaze u svojho známeho vybavil“. Splátky boli pravidelné, tak ako sa dohodli, v októbri 2019 500,- Eur, v novembri 2019 500,- Eur a pred Vianocami, keď mala zaplatiť tretiu splátku ju T. oslovil, že sa nachádza v Ružomberku, rád by ju videl, aby prišla do auta, kde jej povedal, či má pre neho splátku, na čo mu odpovedala, že ešte majú čas do konca mesiaca. Navrhol jej, že splátku dá za ňu nejakému pánovi on, a oni sa na splácaní následne dohodnú ako milenci, nedohodli sa však na ničom. Od septembra 2019 T. za ňou chodil, stískal ju, vypisoval zaľúbené sms-ky každé ráno. V tom čase s ním bola aj na dvoch výletoch, kde ju pozval. Tretiu splátku mu nezaplatila. Dohodli sa, že to bude splácať po 100,- Eur mesačne, čo

aj robila. Od mája 2020 mu zaplatila 8 × 100,- Eur, o čom predložila výpisy z banky. Z neznámeho čísla XXXX XXX XXX jej bola 1. 3. 2020 o 09.04 hod. zaslaná sms-ka, že k nej prídu po peniaze. Išlo o peniaze požičané pre G. Š.. Potom sa stali milencami. T. oslovila G. Š., ona sama ho ohľadom peňazí nikdy neoslovila, povedala mu, že dlh, ktorý má od neho z minulosti, mu nemôže splácať, lebo má nejakého pána, ktorý od nej berie vysoké úroky, preto by bolo dobré, aby Q. požičala pre G. Š. 3.000,- Eur a tieto by boli použité na vyplatenie dlhu G. Š. u toho pána, ktorý od nej berie vysoké úroky. Š. vedela, že T. je ovplyvniteľný človek, vedela ako na ňu, preto ju uviedla do omylu tým, že pri požičiavaní peňazí od T. pre ňu, tieto peniaze jej bude splácať, že sa nemá báť, priateľ zarobí dosť peňazí a nebude s tým žiadny problém. Š. si teda vybavila pôžičku 3.000,- Eur od T., vybavila aj auto od susedy a sprevádzala ju po peniaze do Uhorskej Vsi. Nevie, prečo sa Š. T. nechcela ukázať na oči, ale on vedel o tom, že sú to peniaze pre ňu, pre Š.. Š.Á. s ňou k T. nešla, ale čakala na moste v Uhorskej Vsi aj so synom. T. jej požičal 3.000,- Eur pre Š., ona ich bola len zobrat. Z toho sa malo vrátiť 800,- Eur ako úrok. Povedal jej, že má zariadiť, aby boli peniaze odovzdané G., aby s nimi vyplatila toho chlapa, ktorému platila úroky. Keď prišla do auta, peniaze odovzdala G. tak, ako sa dohodli, ktorá si ich prerátala. G. niečo z toho dala vodičovi, niečo synovi a jej dala 500,- Eur ako dar. Opýtala sa, či si s ňou pôjde zahrať na výherných automatoch do Dolného Kubína. Išla s ňou, dala si kávu, čaj, nehrala. Po hodine šli domov. Večer jej G. písala, že je zle a požiadala ju, či by bola ochotná požičať pre ňu ďalšie peniaze od T., na čo jej ona povedala, že je to priveľa. Bola ovplyvniteľná, nevedela jej povedať nie, vždy jej pomáhala, aj keď mala dať splátku T. z minulosti, tak založila kvôli nej svoje zlato v záložni za 150,- Eur, pretože ju Š. prosila, že T. strašne zúri a do konca týždňa jej ona to zlato vyberie, čo sa však nestalo. Žiadala ju v uvedený večer, aby pre ňu požiadala od T. o 2.000,- Eur, lebo ju idú vyhodiť z bytu, aby ju zachránila. Medzitým Š. mala dať splátku z tých 3.000,- Eur T., pritom sedela spolu s ňou a T. v aute, sľubovala, že splátku zaplatí, keď jej prídu peniaze, avšak nezaplatila. Dozvedela sa, že Š. zas bola hrať výherné automaty v Štiavničke, keď sa dozvedela, že tam hrá automaty, išla za ňou, aby jej vrátila 500,- Eur, ktoré mala požičané od nej. Povedala jej, že jej priateľ nemal výplatu, neskôr sa dozvedela, že výplatu mal, peniaze jej poslal na účet a G. ich prehrala v automatoch. Potom ju stále žiadala, aby od T. požičala tých 2.000,- Eur presvedčala ju, že jej to vráti. Požiadala teda T., že potrebuje pre Š. požičať 2.000,- Eur, ktoré jej narýchlo doniesol a chcel, aby boli vrátené s úrokom 800,- Eur. Termín splatenia vtedy neriešili. Š. ju už čakala v Ružomberku pred H. bankou, kde si 2.000,- Eur prerátala. Niečo odovzdala dcére, jej darovala 100,- Eur a išla si zaplatiť nájom. Zavolala ju na kávu do herne Rio v Ružomberku, kde nehrala. Keď prišiel čas splácania všetkých pôžičiek, kontaktovala Š.Ú. s tým, že peniaze treba zaplatiť. V októbri, aj v novembri sedeli v aute, jej aj s T. vravela, že nemôže zaplatiť splátku, lebo priateľ nemal výplatu. Tam žiadal splátky od G., vyhráždal sa jej kyselinou, že za ňou pošle nejakého chlapa, že ich niekto, ak G. nebude platiť, odvedie na Ukrajinu a podobne. Potom sa s T. navštevovali. V aute sa s ním dohodla, že bude splácať všetky požičané peniaze pre G. Š. po 100,- Eur. Vo februári ju navštívil, boli v kaviarni v Ružomberku, povedal, že prichádza v dobrom. Mala z neho obavy o život, nechcela sa s ním stretnúť. Kecali o súkromí, povedal, že jej pošle číslo účtu, aby mu tie splátky po 100,- Eur splácala. Keď sa ho pýtala, či ju niekto sleduje, tak jej to potvrdil, že ak nebudú splácať po 100,- Eur, pôjde do tej Ukrajiny. Potom T. požiadala o požičanie 1.000,- Eur bez úrokov, ktoré jej priniesol do Kauflandu v Ružomberku. Bol to od neho dar. Povedal jej, že idú Vianoce, aby si niečo kúpila. S T. mali milostný pomer, prišiel za ňou v marci, aby ju násilu donútil k objatiam, porozopínal ju, povyzliekal sa, boli v aute. V marci prišla pandémia, tak ju nenútil splácať. Chcela od neho číslo účtu, aby mu nemusela peniaze dávať do ruky. Poslal jej ho v marci 2020 a odvtedy mu každý mesiac platí 100,- Eur mesačne, ako sa dohodli. Iné peniaze jej T. nepožičal, o žiadnej sume, ktorá sa spomína v skutku č. 5 vo výške 650,- Eur nevie.

Na otázky ďalej uviedla, že prvú pôžičku určenú pre Š. jej neodovzdala a ponechala si ju, lebo mala podozrenie, že by ich ona prehrala. Uvedomila si to hneď, ako jej tie peniaze T. odovzdal. Nevrátila mu ich hneď, lebo mu ich riadne vrátila, tak, ako boli splátky. Nevrátila mu ich v celej sume, lebo s T. sa dohodli na splátkach. Neobohatila sa ani ho neprivedla do omylu. O darovanie sumy 500,- Eur Š. neprosila, ona jej darovala. Splátky peňazí, ktoré T. dával a boli určené pre Š., mala splácať ona a nie Š., pretože sa tak dohodli, keďže Š. nebola schopná pôžičku splácať, tak to bude splácať namiesto nej ona, s čím T. súhlasil. Ďalej uviedla, že hracie automaty nehrala. T. podľa nej klamal, vedel, že všetky pôžičky, s výnimkou toho daru 1.000,- Eur, ktorý jej doniesol do Kauflandu, sú určené pre Š.. Ak vedel, že pôžičky nie sú pre ňu, ale pre Š., prečo odovzdával peniaze jej, odôvodnila tým, že vyhľadával ženy vo finančnej tiesni, nepreveroval si údaje, komu požičiava, videl obohatenie, ktoré môže získať a prečo odovzdával peniaze jej, ona nevie. Ďalej poukázala na to, že poškodený vedel, že mu Š. nesplácala skoršie pôžičky. Vedel, že Š. má pekný príjem, že príjem má aj jej priateľ. Na otázku, ak poznala finančnú situáciu Š., prečo jej pomáhala s požičaním si peňazí od poškodeného uviedla, že Š. nemá zlú finančnú

situáciu vzhľadom k tomu, že je nezamestnaná a podľa jej vyjadrenia jej priateľ dával jej deťom na účet 2.000,- Eur, s čím sa chválila a s tým ju poznali aj v herni. Vedela, že nesplácala T. skoršiu pôžičku, ale do ich dlhu sa nestarala. To, že jej poškodený daroval 1.000,- Eur, pričom on tvrdí, že ide o pôžičku, vyplýva z toho, že jej povedal, že ju miluje, má si kúpiť, čo potrebuje a na ostatných veciach sa dohodnú. Poškodenému neuvádzala, že mimo výplaty má aj iný príjem od priateľa 500,- Eur mesačne, uviedla mu to v jej neprítomnosti Š.. Vie o tom, že Š. mu splácala iba dlh z minulosti. Tento ďalší dlh nesplácala a neriešila. Pôžička bola určená pre Š., hoci s ňou do Uhorskej Vsi k poškodenému nešla, asi preto, že sa ho bála, ale poškodený vedel, že pôžička ide pre Š.. Poškodený peniaze Š. požičal, aj keď vedel, že mu táto nesplácala skoršie pôžičky, pretože videl za tým obohatenie a následnú manipuláciu. Na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s poškodeným T. ju zoznámila obžalovaná Š.. Z jeho strany sa cíti obeťou a cíti sa byť nevinná, pretože je riadne zamestnaná, bola aj v čase skutku. V práci nemala problém, nikdy nikoho nepodviedla. Vie, že Š. mala u T. v minulosti pôžičku asi 2.000,- Eur. Esemeskou mu spomenula, že má kamarátku, ktorá potrebuje pôžičku. Dala mu na ňu aj telefónne číslo a on sa s ňou telefonicky skontaktoval, či chce pôžičku. Všetko to bolo na jej podnet. Je jej obeťou, pretože ju stále napádala, aby jej pomohla. Urobila pre ňu aj to, že jej vybavila paušál, ktorý nesplácala a musela ho zrušiť. S T. sa stretli na parkovisku v aute pri F. v Ružomberku, nežiadal od nej ani občiansky preukaz, ani zmluvu. Uvedomila si, že od Š. to nie je fér, tak jej tých 1.500,- Eur ani nedala. T. tvrdil, že peniaze sú od nejakého pána, ktorý ich požičiava, nie od neho, teda, že je tam tretia osoba. Prvá splátka v tomto prípade mala byť v októbri 2019. Peniaze jej odovzdal v septembri 2019, z týchto mu v októbri 2019 splatila 500,- Eur, v novembri 2019 tiež 500,- Eur a zvyšok sa dohodli, že tomu pánovi splatí on za ňu a ona mu bude splácať po 100,- Eur. Táto pôžička je celá splatená aj s úrokom 500,- Eur. Všetko bolo splácané vždy v hotovosti. Š. tieto peniaze zatajila, ona sa kontaktovala aj na T..

Čo sa týka druhej pôžičky, Š. uvádzala, že nemôže splácať inú pôžičku, kde mala nejaké vysoké úroky, tak sa s T. dohodla, že znovu ona príde pre peniaze do Uhorskej Vsi. To bolo v októbri 2019. G. na odvoz zohnala pána D., spolujazdcom bol syn G. Š.. Oni nevedeli, o čo sa jedná. Keď išli do Uhorskej Vsi na moste vystúpila Š. aj so synom, nechcela sa s T. stretnúť a ďalej pokračovali v aute len ona so D.. Pšeno ostal v aute, ona šla za T., ktorý jej podal obálku, v nej bolo 3.000,- Eur v 100 eurových bankovkách. Povedal, aby dbala na to, aby bola splátka na čas. G. Š. jej z tejto sumy dávala 500,- Eur, ona ich ani nechcela. Nasilu jej ich dala do tašky s tým, že to má od nej. Chcela od nej len, aby to riadne splácala. Š. v tom čase používala telefónne číslo XXXX XXX XXX, ktoré jej vybavila a ktoré teraz sama používa.

Znova ju žiadala, aby jej pomohla, tak T. znovu oslovila so žiadosťou o pôžičku 2.000,- Eur. Stále ju terorizovala, aby pre ňu tie peniaze požičala, že sa to nikto nedozvie a bude to splácať z priateľovho príjmu. T. jej tieto peniaze odovzdal v októbri 2019 pri evanjelickom kostole. Medzitým medzi ňou a T. vznikol milenecký vzťah. O Š. sa dozvedela, že užíva drogy a chodí hrať do herne. Osobne sa jej chválila aj tým, že užíva drogy. T. dobre vedel, že ona príjem nemala, že je sociálne odkázaná osoba, ale ona poukazovala na to, že mala priateľa G. R., ktorý robí v Čechách a zarobí dosť na to, aby zvládla splácať pôžičku. R. poznal aj T.. T. navrhol, že pokiaľ Š. dlžoby neplatí, aby išli za jej rodičmi. Zrejme si myslel, že oni zaplatia niečo za ňu, ale sú to starší ľudia, ktorí povedali, že nemajú na to za niekoho splácať. T. mal medzi tým pomer aj so Š.. V decembri 2019 boli za jej priateľom, že je T. dlžná veľa peňazí. R. bol prekvapený, medzitým jej odpísala esemeskou, že je po nej. Toho sa zľakla. Vie o tom, že sa priateľ neskôr od nej odstáhoval, pretože jej posielal peniaze z výplaty, nemal tam čo jesť na Čechách a ona T. zavádzala, že nemá z čoho splácať, že výplata neprišla. V januári T. pýtal ďalšiu splátku a začal sa tento kolotoč. Vo februári ju pekne žiadal, aby sa dlžoba splácala, pýtala od neho číslo účtu, že bude platiť po 100,- Eur, navrhol jej to on. V marci 2020 jej prišla esemeska na XXXX XXX XXX z neznámeho telefónneho čísla, ktoré si uložila pod menom „dáky, čo sa vyhráza“ a vie, že z tohto telefónneho čísla bol kontaktovaný aj priateľ Š. R. a oznamovali mu, kde sa G. nachádza. Tieto esemesky si vytlačila, predložila ich súdu. V apríli 2020 jej T. dal číslo účtu a odvtedy mu spláca po 100,- Eur mesačne. Takú sumu jej navrhol on. Vie, že 1. 8. 2020 dal T. Š. podpísať 8.000,- Eur, to je suma vrátane úrokov. Potom dali podnet, že zmluva je neplatná z dôvodu psychického nátlaku.

Ku skutku 2./ poukázala na to, že medzi ňou a T. bol v tom čase milenecký vzťah. Je pravdou, že ho pýtala o 1.000,- Eur, ktoré chcela dať dcére, pretože vtedy kúpila dom a chcela jej urobiť radosť. T. jej sumu priniesol v 100 eurových bankovkách do práce do Kauflandu a povedal, aby ich dcére nedávala, že je dospelá, a že ide o dar milenke. Zo strany poškodeného sa cíti byť zneužitá. Takisto zo strany obžalovanej Š., ktorá ju ako priateľka zavádzala v tom, že je schopná to splácať. Čo sa týka jej osobného bankrotu, požiadala oň v auguste 2019 z dôvodu, že mala v Ružomberku pridelený nájomný sociálny

byť od mesta, kde vznikla z dôvodu nesprávneho merania energií dlžoba a nedoplatky, ktoré od roku 2005 len na úrokoch narástli na 100.000,- Eur, čo nebola schopná splatiť, preto zvolila osobný bankrot.

V čase pôžičky prvej sumy nevedela, aký má Š. príjem. Vedela, že má dlžobu na nájme, a keďže mala 13 ročného syna, nechcela, aby ostali na ulici. Dokonca kvôli nej, aby splatila 160,- Eur T., ktorý sa jej vyhrážal, založila svoje zlato, ktoré dostala k 50-ke. O deti sa starala, ale keď nemala peniaze, tak ju aj v práci vyhľadala a žiadala, či o kúpu cigariet, alebo potravín. Osobne sa so Š. stretávali, bola aj u nej doma. Po druhej pôžičke jej boli zo strany T. adresované vyhrážky. Podávala aj nejaké trestné oznámenie, reagoval tak, že si to vymysleli. Hral s nimi dvojtitú hru, podľa toho, s ktorou práve bol. Pôžičky v tom čase mala z nebankoviek, bola schopná všetko splácať, pretože bola zamestnaná a dokázala si privyrobiť brigádami. Dojem, že jej nemá dať 1.500,- Eur pôžičku, nadobudla preto, že jej stále písala esemesky, či už má peniaze a v tom čase T., ešte ani nebol u nej. Peniaze ešte nemala. Prečo ich nevrátila jemu, keď ich Š. nedala, pretože on ich od nej nepýtal. Vie, že Š. mala ešte jednu pôžičku od jej známeho, ktorú jej tiež vybavila a je mu dlžná 300,- Eur. Ku žiadnej z pôžičiek T. nežiadal podpísať zmluvu, hoci to navrhla. Bolo jej to čudné, dokonca ani občiansky nepýtal, a to mu bola cudzia. T. od začiatku vedel, že peniaze idú pre Š.. K písomnej zmluve povedal, že to nie je potrebné, nechala to tak. Je pravdou, že so Š. bola v herni, ale pila tam kávu a hodila 2 eurá. Pred prvou pôžičkou tam nechodila, ani inak do herni nechodí, to povedala aj u znalca. S T. sa nebavila o svojej finančnej situácii, on sa ju nepýtal na príjem, ani nič také. Nevie, či mu Š.A. o nej niečo vravela. Verila jej, vedela ju zmanipulovať, obhájiť si pôžičku tým, že jej priateľ má príjem, splácanie nebude problém a ani úroky. Peniaze, ktoré jej Š. dala z pôžičky, minula pre svoju potrebu do domácnosti na živobytie.

Finančnú situáciu G. R., priateľa Š. si nepreverovala. Stretla sa s ním u nich doma, kedy sa ho pýtala. Ona ho medzitým spracovala, povedal, že výplatu nemá. T. si bol vedomý, že R. má dobrý príjem. Jeho situáciu poznala len z vyjadrenia Š.. R. nevedel o týchto pôžičkách pre Š., dozvedel sa až pred Vianocami, keď za ním prišli. Nikdy sa nesťažoval na nedostatok peňazí, ona ho mala zmanipulovaného. Aj keď išla k nim, vždy povedala, aby pred G. nič nehovorila. U nich doma si nevšimla, že by mali problém, vždy mala navarené, o deti postarané, vedela si zohnať peniaze. Neskôr jej zrejme už nechcel nik požičať. Inou formou, okrem vyhrážok, T. peniaze od nej nevymáhal. Š. to, že jej nedala 1.500,- Eur, zistila pri požičaní sumy 3.000,- Eur, kedy sa jej pýtala, prečo jej to nedala. Reagovala len tým, že jej ich nedala a hotovo, načo sa Š. už o tú pôžičku vôbec nezaujímal. Prisľúbila, že pôjde podpísať peniaze aj to, že bude splácať, aby ona nemala z toho problémy, to bolo pred treťou pôžičkou, no potom sa už vykrúcala, že nemá čas a podobne. Nijaká spoločná dohoda na úhrade medzi nimi nebola. T. navrhol, aby splácala ona, kým Š. nemôže, s čím vtedy súhlasila.

Predtým, než jej dal T. prvý krát peniaze, nepýtal si ani pracovnú zmluvu, ani výplatnú pásku, ani ju nenavštívil doma. Postupne mu zaplatila sumy v októbri 2019 - 500,- Eur, v novembri 2019 - 500,- Eur a od decembra 2019 mu platila po 100,- Eur mesačne, v decembri 100,- Eur, 14. 5. 2020 - 100,- Eur, 30. 6. 2020 - 100,- Eur, 15. 7. 2020 - 100,- Eur, 14. 8. 2020 - 100,- Eur, 8. 9. 2020 - 100,- Eur, 8. 10. 2020 - 100,- Eur, 10. 11. 2020 - 100,- Eur, 7. 12. 2020 - 100,- Eur, 8. 1. 2021 - 100,- Eur, 5. 2. 2021 - 100,- Eur, 15. 3. 2021 - 100,- Eur, 12. 4. 2021 - 100,- Eur, 19. 5. 2021 - 100,- Eur, 16. 6. 2021 - 100,- Eur, 20. 7. 2021 - 100,- Eur, 19. 8. 2021 - 100,- Eur, 16. 9. 2021 - 100,- Eur, 18. 10. 2021 - 100,- Eur, 16. 11. 2021 - 100,- Eur, 9. 12. 2021 - 100,- Eur, 18. 1. 2022 - 100,- Eur. Tieto sumy hradila vkladom na T. účet v Č.. T. Š. tvrdil, že ona nespláca nič, zrejme aj od nej chcel vyťažiť nejaké peniaze.

Súd na hlavnom pojednávaní ďalej vykonal dokazovanie výsluchom spoluobžalovanej G. Š., poškodeného Ľ. T., svedka D. D., prečítaním listinných dôkazov, vykonaním zvukových záznamov. Obžalovaná G. Š. v prípravnom konaní dňa 7. 10. 2020 vypovedala, že Ľ. T. pozná asi 3-4 roky. V minulosti jej požičiaval peniaze. T. zoznámila so svojou kamarátkou Q. T., pretože táto potrebovala požičať peniaze na bežné veci, ako je nájom a taktiež peniaze potrebovala aj ona. T. napísala, že má známu Q., ktorá potrebuje peniaze. Zoznámili sa niekedy v októbri 2019. T. bol ochotný požičať peniaze len preto, lebo chcel na nich zarobiť. Prvé peniaze, ktoré si od poškodeného požičiavali, potrebovali obidve. Q. si od neho požičiavala sumu 1.500,- Eur s tým, že 1.000,- Eur pôjde jej a 500,- Eur pôjde Q., pretože aj ona bola v zlej finančnej situácii. Kolkó jej Ľ. na prvý krát požičal nevie, Q. jej z toho žiadne peniaze nedala, pretože ich minula v herni. Hrávala v rôznych herniach ako Rio, Respekt v Ružomberku. Q. je zamestnaná v Kauflande v Ružomberku, kde zarobí nejakých 700,- Eur. Za požičanie peňazí chcel T. províziu asi 500,- Eur. Upresniť by to vedela Q.. Aká bola lehota na vrátenie pôžičky nevie, mali tam byť nejaké splátky. Peniaze si oni dvaja, teda Q. a Ľ. odovzdávali medzi sebou. Po prvej pôžičke sa

Q. pýtala, či jej L. požičal peniaze. Najskôr jej klamala, že nie, potom priznala, že jej peniaze požičal. Ospravedlnila sa jej a povedala, že tie peniaze prehrala v herni. Poprosila Q., nech L. prosí o požičanie ďalších peňazí, keďže z prvých jej nič nedala. Asi po dvoch dňoch od poskytnutia prvej pôžičky jej L. za províziu asi 800,- Eur, požičal sumu 2.000,- Eur. Splátky určil L., nevie, ako sa malo splácať. Bude to vedieť Q., ona s ním viac komunikovala. Z tejto požičanej sumy jej Q. požičala 1.500,- Eur a nechala si 500,- Eur. Je závislá na hraní hazardných hier a chcela niečo poplatiť, keďže má všade dlžoby, z týchto peňazí si zaplatila zameškaný nájom asi 550,- Eur. Mesačne platí 350,- Eur nájomné, cca 150,- Eur dala deťom na nákup a potom išli so Q. rovno na taxíku do herne Rio na stanici v Ružomberku, kde ich peniaze minuli. Q. prisľúbila, že budú splácať pôžičku. Splátky boli asi vo výške 800,- Eur. Asi sa mali vrátiť aj s prvou pôžičkou do pol roka od poskytnutia pôžičiek. Ona mala platiť rovnako mesačne Q. a táto by peniaze dávala L., avšak nesplácala nič. Potom sa brala od L. ďalšia pôžička vo výške 3.000,- Eur, ktorá bola pre nich obe. Peniaze požičiaval L. Q.. Jej do ruky peniaze nedával. Nebola pri tom ani prítomná. Či L. vedel, že časť peňazí z toho pôjde jej nevie, túto tretiu pôžičku brala opäť Q. od L., bolo to po pár dňoch od prvej a druhej pôžičky. Časť peňazí mala ísť aj jej. Z peňazí chcela niečo vrátiť, kúpiť niečo na seba a pohnúť sa. Z tejto pôžičky jej išlo 2.000,- Eur a 1.000,- Eur išlo Q.. Chceli to splácať spoločne. L. mala ísť provízia za požičanie asi 1.200,- Eur, vedela by to Q.. V čase požičiavania si peňazí bola Q. na tom finančne zle. Dohodli sa, že peniaze budú L. vracat' spoločne. Finančná situácia Q. bola zlá kvôli hraniam hazardu. Má dcéru na vysokej škole, ktorú potrebuje platiť. Obžalovaná je nezamestnaná už 15 rokov. Žije s priateľom, ktorý je zamestnaný. Pred požičiavaním si peňazí od L. sa dohodli, že mu povedia, že Q. od priateľa dostáva 500,- Eur mesačne, bude mať teda z čoho splácať, čo však pravda nebola. Z tejto pôžičky sa nič nesplatilo. Peniaze minuli spoločne v herni Excel v Dolnom Kubíne a potom sa začali neprijemnosti. L. tlačil na Q. ohľadom vrátenia peňazí. Ona sa ho bála. V januári 2020 povedala pravdu, že nemá iný príjem a že peniaze požičiavala aj jej. Vie, že Q. mala od L. aj ďalšie pôžičky, ale z tých už ku nej nešli iné peniaze. Bolo to asi 800,- Eur alebo 1.200,- Eur. Údajne na tieto od nej už nepýtal úroky. Dokedy sa mali splatiť nevie, ale asi dosť rýchlo, aj s úrokmi asi do roka. V minulosti, asi 3 roky dozadu, už mala pôžičky od L. a tieto mu ako mohla, splácala. Bolo to asi 2.000,- Eur, k tomu chcel aj vyššiu províziu. Z tejto jej ostávalo splatiť aj s províziou asi 270,- alebo 370,- Eur. Je pravdou, že má požičanú od inej osoby vysokú sumu, ktorú prehrala v automate, ale s touto osobou majú dohodu. Zo závislosti na hazardných hrách sa nelieči. Hrá iba, keď má peniaze, niekedy to bolo často, napríklad dva krát do týždňa. Q. chodila hrať do herne častejšie ako ona, ale s menšími peniazmi. T. stále spláca predošlú starú pôžičku a z týchto nových pôžičiek nič nesplatila, ale niečo mu splatila Q.. Q. ona nesplatila nič. Momentálne nemá peniaze na splátky. Peniaze si od L. nepožičiavala priamo, pretože vie, že by jej nepožičal, keďže mu riadne nesplácala skorší úver. Z toho dôvodu to riešila cez Q.. Je po osobnom bankrote, ktorý mala vo februári 2020 a má splácať po 15,- Eur mesačne. Q. je taktiež po osobnom bankrote. Pred časom na ňu L. tlačil, aby mu podpísala papier. Bála sa ho, preto podpísala, že má do neho požičané peniaze a to zmluvu o pôžičke na Mestskom úrade v Ružomberku, ktorou sa zaviazala, že mu okrem istiny zaplatí aj jeho províziu za požičanie peňazí. L. chce túto províziu v rovnakej výške aj od Q.. Dal jej podpísať, že mu dlhuje 8.000,- Eur, že jej údajne peniaze odovzdal v deň podpisu na mieste, čo nebola pravda a bude mu to splácať po 500,- Eur mesačne. Províziu, ktorú majú dať L., vzala na seba, aby s tým kamarátka nemala starosti. Ďalej uviedla, že sa k spáchaniu skutkov, ktoré sa jej kladú za vinu priznáva a ľutuje svoje konanie, škodu chce nahradiť v splátkach.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaná G. Š.É. uviedla, že finančnú situáciu Q. T. poznala, keď boli kamarátky. Jej by pôžičky už nedali nikde, lebo mala veľa exekúcií a bola nezamestnaná. Obe boli na tom podobne. Poznali sa, aj navštevovali doma, poznali svoje rodiny, aj Q. jej priateľa. Priateľ nevedel o pôžičkách od T., dávno jej povedal, že nebude riešiť dlžoby za jej ex. Spúšťačom všetkého boli automaty, stiahlo ich to dolu, ale obe bojovali. Vedela, že Q. ide riešiť osobný bankrot, jej to rodičia už dávno navrhli s tým, že zo svojich dlhov sa nevyseká, pretože tie vznikli za predchádzajúceho vzťahu, keď bola stále doma s deťmi. Bývalý pracoval a mohol brať pôžičky, no nesplácal ich. Q. začala riešiť bankrot ako prvá, obe vedeli o tom, že to chce riešiť bankrotom. Od T. mala pôžičku už v minulosti, ešte kým sa začali tieto pôžičky. Splácala mu to rôzne, raz nemala, inokedy mu nejaké peniaze dala. Keďže obe potrebovali peniaze, navrhla, že pozná L. z dielne, ktorý požičia, ale jej už nie, lebo mu prechádzajúcu pôžičku nesplácala. Nespomínala si už presne na sumy, koľko malo ísť jej a koľko T. z týchto pôžičiek. Z tretej pôžičky išlo 2.000,- Eur jej a 1.000,- Eur Q.. Bolo to tak, že išli za T. niekde do okolia Liptovského Mikuláša. Viezol ich D. D.. Ona s chalanmi fajčila pri nejakom moste, kým to Q. vybaví, ona išla za ním. Myslí si, že vedel o tom, že z tých peňazí ide niečo jej. Pri prvej na 1.500,- Eur a druhej pôžičke na 2.000,- Eur určite nevedel, že tie peniaze alebo časť z nich idú jej. Pri tretej vo výške 3.000,- Eur už vedel, že tie peniaze majú ísť jej. Koľko z nich to nie, pretože on nevedel, že sa s tými peniazmi

delia. V novembri 2019 začal psychický tlak od T., každým dňom zvyšoval sumy, ktoré chcel vrátiť. Tlačil na ňu, bolo to niečo hrozné. Bola pripravená platiť to tak, že bude dávať peniaze z priateľovej výplaty, lebo s jeho výplatou hospodárila. T. stačilo aj po 100,- Eur. T. jej dávala nejaké peniaze, ale nevie, či to bolo z výplaty, alebo z tých pôžičiek. Najprv mu posielala úroky, ale potom sa to strácalo, lebo všade chcel navyše, ani to nemá napísané, koľko má mesačnú splátku. Písomnú formu neriešila. Vie, že T. nedal nič podpísať pri požičiavaní. Každý mesiac plakala, že prehrala výplatu a nemá z čoho splácať. Ona potom splácanie provízií zobrala na seba. Osobne si nepožičiavala preto, že už mala prvú pôžičku u neho a povedal, že kým to nevyplatí, tak nepožičia. Túto pôžičku z minulosti chce doplatiť po 200,- Eur a ostatok po 100,- Eur. Teraz mu nič nespláca, nevie, koľko je zostatok pôžičky ani úrokov. Od T. mala sľúbené ohľadom splácania pôžičiek, že si bude splácať svojich 5.000,- a ona svojich 8.000,-. Oni dvaja na ňu našli podpis papiera na 8.000,-. T. na ňu tlačil, povedala mu, nech aj ona podpíše svoje, že vtedy tiež podpíše, na čo obaja tvrdili, že ona mu už na 5.000,- podpísala, tak šla podpísať na 8.000,-, aj keď nevie, ako z toho spravil 8.000,-. V tej zmluve je uvedené, že jej tie peniaze dal do ruky, čo nie je pravda, lebo nedal. Vzťah medzi T. a T. tak, ako povedala, robili spoločníčky pre pánov a on spával na striedačku s nimi oboma.

K druhému skutku a pôžičke pre T., nevie nič uviesť, už boli asi pohádané. On ich rozoštvával jednu proti druhej. Vedel, že riešia bankrot. Ako sa brali od neho prvé peniaze, nevie, kedy presne sa o tom s ním bavili, on ešte chcel, že im ho môže zrušiť, že to zariadi. Spomínali mu to pri stretnutí v aute. Naozaj nevie, kedy mu o tom vraveli. Keď sa T. dozvedel pravdu, že sa delia o peniaze, bolo to po poskytnutí pôžičiek. V aute sa stretávali vtedy len sami, buď ona s ním, alebo Q. s ním. Keď ju prišli vykričať, tak prišla s ním aj ona. Pri týchto troch pôžičkách s ním nekomunikovala. Keďže obžalovaná vypovedala odlišne o okolnosti, či poškodený vedel, že časť z požičaných peňazí pôjde jej, pričom v prípravnom konaní vypovedala, že nevie, či o tom vedel a na hlavnom pojednávaní vypovedala inak, boli odstraňované rozpory v jej výpovediach, domnievala sa, že o tom vedel. K predloženým zmluvám o pôžičke na č. l. 50 a č. l. 51, uviedla, že podpisy na zmluvách sú jej, zmluva na 8.000,- Eur bola podpisovaná v tej súvislosti, ako už uviedla. K zmluve o pôžičke na 3.600,- Eur si spomína, že sa dohodli, že mu to ide podpísať. Pri podpise od neho vtedy nič nedostala, ani 3.600,- Eur, ani inú sumu. Ide o pôžičku, kde jej požičal 1.500,- Eur a zvyšok je úrok. Bola rada, že jej pomohol, každý vedel, že sa za pomoc vie odvdáčiť, úroky neriešila. Koľko mu z toho v tom čase platila nevie, nemá to na papier, peniaze si chodil brať do ruky. V októbri 2019 bol dlh na tej pôžičke možno 300,- Eur, teraz možno 200,- Eur. Posledných 5 splátok mu išlo na účet asi v roku 2020. S T. mali intímny vzťah, vie, že intímny vzťah mal aj so Q. T.. Vyhrážky z jeho strany boli písané cez správy, a to tak, že príde po peniaze, ktoré, keď mu nedá, že povie priateľovi a rodičom. Dával odkazy cez kamarátku Q. T., že ju zoberú na Ukrajinu, dajú do kyseliny. Bol aj za jej rodičmi, chcel od nich zaplatiť 8.000,- alebo 10.000,- Eur a kričal. Potom bol za jej vtedajším priateľom G. R. a povedal mu všetko. Pravdu o tom, čo robí, kto je, priateľ to dovtedy nevedel. Písomnú výzvu po podpise zmluvy jej poslal na viber, poštou nie. Písal v nej, že žiada zaplatiť tri sumy, a to 8.000,- Eur pôžičku, potom 8.000,- Eur zo zmluvy, 2.000,- Eur, ktoré kedysi v minulosti mala požičané od vedúceho z dielne, ktoré mu po dvoch týždňoch od požičania, vrátila, aj na tieto si nárokoval T.. Vtedy na neho zaútočila, čo to na ňu hrá. V ten večer vymazal celú ich komunikáciu cez viber. Túto správu ešte niekde má a môže ju predložiť. On vedel aj to, kde bývajú jej rodičia, mal odfoteny ich dom.

V tom čase mali obe dlhy na nájomnom. Keď jej dala T. z pôžičky 2.000,- Eur, bolo to pri banke H. pri Savojsi, 1.500,- Eur a 500,- Eur si nechala, bola vo H., kde zaplatila 500,- Eur nájom D. Č.. Provízia T. bola 500,- Eur a jej ostalo 1.000,- Eur. Deťom po taxikárovi poslala peniaze na nákup. O nahrávaní T. nevedela, došlo jej to až pri ich poslednom stretnutí. Odvoz do Uhorskej Vsi zabezpečovala u D. D., ktorý je synov kamarát. Syn s nimi šiel preto, že sa chcel previesť. Na moste vystúpila, aby ich T. nevidel. D. D. dala na benzín možno 20,- Eur, to bolo, keď on so synom pokračovali v jazde ďalej. Q. jej v aute podala 2.000,- Eur, toto delenie peňazí nevidel. Poškodený nebol u nej doma, používala mobilný paušál, ktorý vybavila T.. Raz založila kvôli nej zlato, aby mohla zaplatiť 100,- Eur T., ona tam chodila bežne. Sľúbila, že tú záložňu vyplatí. Raz jej dala 50,- Eur v Kauflande, zvyšok už nie, mohla sa ozvať. To, že T. mal vzťah s nimi oboma, si nevysvetľuje nijak. Obe potrebovali peniaze, dennodenne sedeli na káve a kuli sa plány.

Poškodený L. T. vypovedal v prípravnom konaní dňa 9. 10. 2020, že jeho známa G. Š. z Ružomberka ho v októbri 2019 požiadala, či by nemohol požičať peniaze jej kamarátke Q. T., ktorá údajne potrebovala peniaze pre svojho syna. V októbri 2019 požičal finančné prostriedky Q. T. pracujúcej v Kauflande v Ružomberku, ktorá mu väčšiu časť týchto finančných prostriedkov nevrátila. Dôkazom toho, že vedela, že mu ich nevráti, je to, že mu peniaze ani teraz nespláca a peniaze prehrali v automate. Hradskú v

minulosti nepoznal. V októbri 2019 ho kontaktovala telefonicky aj prostredníctvom sms-ky z telefónneho čísla XXXX XXX XXX a žiadala o požičanie 1.500,- Eur pre svojho syna, aby vyplatil nejaké dlžoby. Mal sa vrátiť zo zahraničia, neskôr sa však dozvedel, že syn sa vrátil z basy. Počas telefonátu so Q. bol v Liptovskom Mikuláši. Požičal jej 1.500,- Eur, podľa ústnej dohody mala splatiť do troch mesiacov po 500,- Eur každý mesiac od poskytnutia pôžičky a za požičanie mu mala dať navrch 500,- Eur. Q. mu hovorila, že bude mať z čoho splácať, lebo má priateľa, ktorý jej mesačne dáva 500,- Eur. Z týchto peňazí a zo svojej výplaty z Kauflandu, kde zarobí cca 750,- Eur mu pôžičku splácať bude. Potom telefonoval s G. Š.B., ktorá mu potvrdila, že Q. priateľ jej dáva peniaze a bude mať z čoho splácať. Dohoda medzi nimi bola ústna. Peniaze Q. odovzdal na parkovisku pri kultúrnom dome bez svedkov. Potom mu Q. volala opäť, bol v Liptovskom Mikuláši, cez telefón od neho žiadala požičať peniaze. Bolo to asi týždeň po poskytnutí prvej pôžičky. Žiadala o požičanie 2.000,- Eur, chcela ich použiť pre syna alebo pre dcéru a za požičanie mu sľúbila 650,- Eur navyše. Pôžička bola ústna. Všetko má nahraté na mobile, kde Q. mu zhrnula všetky pôžičky, ktoré od neho vzala. Tieto nahrávky odovzdal polícii. Druhú pôžičku mu mala splácať tak, že bude pokračovať v splácaní rovnako po 500,- Eur každý mesiac od pôžičky, akurát by sa predĺžila doba na vrátenie požičaných peňazí. Tretíkrát ho opäť Q. cez telefón požiadala o pôžičku vo výške 3.000,- Eur, ktoré mali byť určené pre jej kamarátku G. Š. s tým, že ich bude splácať Q.. V októbri 2019 jej teda požičal ďalších 3.000,- Eur po tieto si prišla do Uhorskej Vsi. Doviezol ju nejaký priateľ s priezviskom D. na červenej Fabii, ktorý ostal sedieť v aute pri bráne. G. mala údajne čakať neďaleko pri moste, pri diaľnici v Uhorskej Vsi. Žiadna zmluva medzi nimi nebola písomná. Od požičania tretej pôžičky mu mala Q. splácať splátky v zmysle dohody po 1.000,- Eur mesačne a v tejto sume malo byť zahrnuté splácanie všetkých troch dovtedajších pôžičiek. Za požičanie tretej pôžičky mu sľúbila odmenu 800,- Eur. V novembri 2019 ho Q. znovu cez sms-ku alebo telefonicky požiadala o požičanie štvrtej pôžičky vo výške 1.500,- Eur, ale požičal jej iba 1.000,- Eur, ktoré jej doniesol do práce do Kauflandu v Ružomberku. Odovzdal jej ich priamo pri pokladni v obálke. Tvrdila mu, že peniaze si požičiava pre svoje deti, ktorým chcela pomôcť. Jej dcéra býva v Bratislave potrebuje nábytok alebo žalúzie. Peniaze jej odovzdával bez svedkov. Mala pokračovať v splácaní po 1.000,- Eur mesačne. Z týchto pôžičiek mu Q. vrátila v októbri 2019 na konci mesiaca 500,- Eur, na konci novembra 2019 500,- Eur. Za štvrtú pôžičku nemal dostať žiadnu odmenu. Piatykrát ho znovu cez telefón žiadala pôžičku vo výške 650,- Eur, ktorú chcela na kúpu roštu a matracu pre svoju dcéru. Táto mala byť bez navýšenia. Odovzdal jej ich v hotovosti, asi 20. 12. 2019 v blízkosti kostola v Ružomberku. Q. ho tam aj prosila, aby jej znížil mesačnú splátku z 1.000,- na 750,- Eur, že mu dá peniaze navyše, a to 800,- Eur, s čím súhlasil. Bolo to bez svedkov. V decembri 2019 mu splatila len 100,- Eur, aj to len použila 100,- Eur z pôžičky, ktorú jej v ten deň poskytol. Potom mu nesplácala nič, okrem mája 2020, kedy jej pohrozil trestným oznámením a na účet mu poslala 100,- Eur. To bolo posledné, čo mu zaplatila, pritom Š. Q. tvrdí, že mu platí peniaze každý mesiac. Viac krát mu sľubovala peniaze vrátiť, ale nevrátila mu ich. Q. s G. ho uviedli do omylu v tom, že nie je pravdou, že by Q. dával nejaký priateľ 500,- Eur mesačne k čomu sa mu neskôr, až keď to všetko prasklo, aj priznali. Ešte v januári 2020 mu Q. cez sms-ku napísala, že mu nevráti ani cent a skoro všetky peniaze išli G.. O tom, že ho klamali, sa dozvedel až v januári 2020. Q. za požičané peniaze chodila hrať automaty. Prvú pôžičku údajne prehrala v deň požičania na automatoch a nejaké peniaze mala požičiavať ďalej G. Š.. Peniaze z druhej pôžičky Q. použila pre G. Š., ktorej ich požičala, za čo dostala províziu 500,- Eur a peniaze z tretej pôžičky vo výške 3.000,- Eur tiež použila pre Š., ktorej ich požičala, za čo mala dostať províziu 1.000,- Eur tak, že Q. mala požičať 3.000,- Eur G.. Za toto požičanie si stiahla hneď 1.000,- Eur, čo mu povedala G.. Neskôr mu Q. peniaze vracat' nechcela. Napísala mu, že si ich má pýtať od G., pretože ich ona mala požičiavať G.. Pri tretej pôžičke mu povedala, že peniaze si odo neho požičiava aj pre G.. Táto ich bude splácať Q. a Q. jemu. G. by v tom čase určite nepožičal peniaze, pretože mala od neho už skoršiu pôžičku vo výške 3.500,- alebo 3.600,- Eur. Tieto mu G. nesplácala a začala túto pôžičku splácať až v roku 2020. Splatila mu 3.000,- Eur. Neskôr sa dozvedel, že T. aj Š. sú po osobnom bankrote. Celkovo teda požičal Q. 8.150,- Eur, vrátila mu 1.200,- Eur. Žalobu na súd nepodával. Q. aj G. bol uvedený do omylu tým, že tvrdili, že Q. bude mať finančné prostriedky od svojho priateľa na splácanie pôžičky. Tieto však nemá. Pôžičku nespláca. Má nezmenený nízky príjem. Tiež mu pri požičiavaní tvrdila, že vlastní byt. Neskôr zistil, že žije iba v prenajatom byte. Okrem jeho pôžičky má Q. aj ďalšiu od nejakého C.. G. má mať dlh vo výške 14.000,- Eur. Obe hrávajú hazardné hry, automaty na stanici v Ružomberku a Š.A. chodí hrať hazard na taxíku do Dolného Kubína. Po osobnom bankrote by mala mať hazard zakázaný. Š. povedal, že ak mu peniaze nevráti, bude zle, čím mal na mysli, že podá trestné oznámenie. Ak by sa ho bála, nestretla by sa s ním a nedávno sa s ním stretla, mali tieto veci urovnať. Nie je pravda, že by mal Š. vydierať, že ak nepodpíše, že jej požičal 8.000,- Eur, tak jej mal hroziť ublížením na zdraví a fyzickou likvidáciou. Na Mestskom úrade v Ružomberku jej dal podpísať požičanie sumy 8.000,- Eur, pretože jej ich v ten

deň požičal, chcela si všetko povyplácať. Požičal jej, lebo bola iná doba, lebo od januára mu predošlú pôžičku splácala. Napriek tomu vedel, že Š. má požičané peniaze od T. a tieto jej nespláca. Pri tom, ako jej požičal, nebol nik prítomný. Peniaze mal z predaja záhradnej chatky a z rozvodu. Peniaze požičiaval preto, že ak niekto potrebuje požičať, prečo by mu nepomohol. Od T. navýšenie nepýtal, sľúbila mu ho ona. Iným osobám finančné prostriedky s navýšením nepožičiaval. Nespomínal si, že by niekomu inému, okrem E. L. z Nábrežia v Liptovskom Mikuláši, v období posledných piatich rokov požičal nejaké peniaze. Vymazal komunikáciu s T., pretože s ním prestala komunikovať. Uplatnil si škodu v trestnom konaní.

Na hlavnom pojednávaní svedok a poškodený dodal, že ku každej pôžičke mu T. vravela, na čo to údajne potrebuje. O tom, že majú bankrot, sa dozvedel až vo februári 2020. S oboma sa poznal už pred požičaním týchto peňazí. S T. asi 2 až 3 roky, so Š. sa pozná možno 8, 9 alebo viac rokov. T. poznal tak, že obe prišli do dielne, kde pracoval, dvom chlapom poskytovať služby, vtedy ju videl prvýkrát. V čase pôžičiek nekomunikoval so Š.. To, či T. môže splácať, si potvrdil aj u Š., pri pôžičkách doklad chcel. Pýtal si občiansky, po všetkých pôžičkách mu ho už nechcela dať, aby nezistil, že nie je vlastníčkou nehnuteľnosti, kde býva. S peniazmi naložila tak, že 1.500,- Eur si T. nechala. Pri pôžičke 3.000,- Eur dala 2.000,- Eur Š. a 1.000,- Eur si T. nechala. Pri pôžičke 2.000,- Eur si 500,- Eur T. nechala a 1.500,- Eur dala Š.. Toto všetko sa dozvedel až vo februári 2020. T. mu v tom čase zaplatila 500,- Eur v októbri 2019 a 500,- Eur v novembri 2019. O delení peňazí medzi ne nevedel, len pri tej sume 3.000,- Eur mu povedala T., že ich berie na seba, lebo Š. chce pomôcť. Ak by toto všetko vedel, nepožičal by im. V minulosti pred týmito pôžičkami Š. požičal 2.000,- Eur, tie mu vrátila. To bolo prvýkrát, vtedy ho prosila s tým, že pasák pôjde za jej priateľom a zničí ju. Neskôr jej požičal 3.500,- Eur, zmluvu dokladal do spisu. Z nej mu je Š.B. dlžná ešte 200,- Eur. Neskôr jej poskytol pôžičku 8.000,- Eur, mesiac pred podaním trestného oznámenia. Peniaze jej dal pri podpise zmluvy v hotovosti dňa 1. 7. 2020. Svedkom nebol nikto. Ku 1. 7. 2020 mu od Š. zostával dlh 200,- Eur z pôžičky 3.500,- Eur. Š. od podania trestného oznámenia prestala splácať. Napísal jej, že potrebuje splácať, aj esemesku aj na viber. Žalobou to neriešil. Pri pôžičkách nebol prítomný nik. Boli odovzdávané na verejných miestach. Pri kostole v Uhorskej Vsi, v Kauflande. Nesplácanie riešil tak, že dal trestné oznámenie, keď nechodili platby alebo splátky, inak to riešil len esemeskami. Keď dával 1.500,- Eur T., Š. mu dlhovala 2.500,- Eur. T. túto zmluvu videla. Dnes je tento dlh stále 200,- Eur.

V okolnostiach, kedy spoznal obžalovanú T., boli odstraňované rozpory oproti predošlej výpovedi, kedy uviedol, že Q. T. v minulosti nepoznal, čo vysvetlil tak, že v minulosti videl Q. T. len na pol hodinu a neskôr, keď ho Š. kontaktovala ohľadne T., tak mu pripomenula, že je to tá, ktorú videl s ňou v dielni.

Ďalej poškodený uviedol, že o problémoch s pôžičkami sa zdôveril len priateľke G. B., nevie presne kedy, asi keď dával trestné oznámenie. Z jednotlivých pôžičiek, konkrétne z 1.500,- Eur mu do ruky T. zaplatila v októbri 2019 sumu 500,- Eur a v novembri 2019 tiež 500,- Eur, v decembri 2019 nebola splátka. Vtedy chcela pomôcť dcére, tak mu dala asi 100,- Eur. Potom už nesplácala vôbec, až začala posilať cez účet v roku 2020 a 2021. O týchto platbách prehľad nemá, nevie, ako to ona priradzuje, on ráta všetko spolu za všetky pôžičky, ktoré jej dal. Na účte to kontroluje jeho priateľka. Mal za to, že doteraz zaplatila 2.800,- Eur a dlh je podľa neho 4.700,- Eur. Potvrdenia o zaplatení predložil. Zmluvu na 3.500,- Eur pre Š. už nemá, peniaze jej dal v čase podpisu zmluvy. Nevie, či to bolo 3.500,- Eur alebo 3.600,- Eur, z nich bol 500,- Eur úrok. Zmluvu dal do spisu, ten ostatok bola pôžička. Dal jej toľko, koľko bolo na papieri. Je síce na drogách, ale nie je nesvojprávná. To, že je na drogách vie, aj to vedel, potvrdila mu to aj Š.. Nevie, kedy vstúpila do bankrotu Š., svoju pohľadávku si neprihlásil. Od októbra 2019 do 1. 7. 2020 mu Š. postupne odovzdala na skoršiu pôžičku 600,- Eur pri obchodnom dome, 200,- až 300,- Eur pri bytovke, ďalšie už presne nevie. Papier už nemá, zničil ho, keď bol zostatok len 200,- Eur. Suma 2.300,- Eur je reálna suma, ktorú od nej prijal. Ani voči T. pohľadávku do bankrotu neprihlásil. Internet má, mal aj v roku 2019. List vlastníctva od T. si nepýtal, že vlastní byt mu potvrdila Š.. Nepracuje na katastri a ani si to tam neoveroval. Pri odovzdaní prostriedkov si nedal podpísať príjmový pokladničný doklad ani písomnú zmluvu. So Š. zmluvy podpisoval, lebo nemala problém dať občiansky, jej veril ako vlastnej sestre. T. mu občiansky neposkytla. Zmluvu s ňou nepodpísal aj preto, že všetko sa odohralo vo veľmi krátkom čase. K sume 650,- Eur na poste sa vtedy chcela dohodnúť, že nedá splátku, ale pošle svojej dcére tak, že mu dala len 100,- Eur. Pokiaľ v trestnom oznámení hovoril o pôžičke na ďalších 650,- Eur, to bol omyl. Požičiavané peniaze boli jeho, mal ich z predaja záhrady s chatkou z rozvodového konania. Išlo o výplatu z bytu a auta, nevie, koľko peňazí to bolo, držal ich doma. T. tvrdil, že peniaze patria kamarátovi, ale to jej povedal len pri prvej pôžičke. V práci u nej bol raz, keď jej dával tých 1.000,- Eur a možno ešte dvakrát. Pracovnú zmluvu ani výplatnú pásku si od nej nepýtal. Vie, že robí v Kauflande na pokladni a

ešte niečo okrem toho. Nevyhráždala sa ani priamo, ani cez iné osoby, ona brala pôžičky aj od iných ľudí. Keď jej dával tých 1.000,- Eur, bola za pokladňou, strávil tam možno pol minúty. To, že nahrával T. aj Š. bolo oznámené na aute, na ktorom na okne bola nálepka, že je monitorované. Nikomu to neoznamoval. Š. boli s T. navštíviť raz a raz boli spolu aj u Š. rodičov. Tí povedali, že za ňu nebudú nič riešiť, že vedia o pôžičkách, aj o drogách. Bolo to predtým, ako jej poskytol 8.000,- Eur pôžičku, túto jej dal preto, že pôžičky dovtedy vždy splácala. O tom, že jej požičal iný kamarát, zistil neskôr. Nevie, kedy to bolo, odložil si u neho zmluvu. Išlo tam asi o 700,- Eur. V živote iným ľuďom pôžičky neposkytoval, oprávnenie na to nemá. T. pôžičku nenútil, chcela a prosila ho, že jej syn má dlžoby v sociálnej poisťovni. Nepýtal si telefónne číslo na jej syna, ani na jej priateľa. Intímny pomer nemal ani so Š. ani s T., pretože má zdravotné problémy. T. ho prosila, aby jej písal zamilované esemesky, lebo sa chcela zbaviť toho priateľa zoofila, ktorého má, aj vtedy mala. Je to tvrdenie proti tvrdeniu. Vie aj o paušále pre Š., aj o zálohe zlata. Bolo to v novembri, decembri 2019, keď ešte vychádzali medzi sebou. Sama mu povedala, že musí zaplatiť do záložne za založené zlato od dcéry alebo syna. Na rozhodcovský súd ani jednu nedal, zmluvu si stiahol z internetu. Na iné konanie na súde ich nedával, pretože bol na polícii, kde trestné oznámenie vzali, na súde je prvý krát. Písomnú výzvu na úhradu dlhu neposielal. S oboma si písal aj esemesky aj cez viber. Komunikáciu zmazal, pretože si zmenili čísla. Texty esemesiek si nepamätá, bolo toho veľa. Tých 3.000,- Eur od začiatku vedel, sama T. mu aj do esemesky napísala, že chce pomôcť kamarátke, teda Š., že to berie na seba, aby sa nebál a splácať mu bude ona. Napísala aj, že sa za to zaručuje. Žiadne vyhlásenie nepodpísala. Priznala sa mu v aute na nahrávku. Iné trestné oznámenie nepodával. Písomné potvrdenia z bankového účtu, čo všetko mu bolo zaplatené, predloží. S T. boli spolu v Žiari nad Hronom po náhradné diely na motorku. Na polícii v Ružomberku podala Š. trestné oznámenie, že sa jej mal vyhrážať. Riešilo sa to asi pred rokom, rozhodnutie mu neprišlo. Keď ho T. posledný krát pýtala o 1.500,- Eur, dal jej len 1.000,- Eur, lebo 1.500,- Eur sa mu zdalo moc peňazí. Podľa neho sa na tom tvrdení, že mali s ním intímny pomer dohodli. V prvom rade pri požičiavaní peňazí dôveroval Š.. Sklamala ho na plnej čiare.

Svedok D. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v minulosti ho oslovila pani Š. za účelom odvozu s tým, že mu zaplatí za cestu a niečo dá aj do ruky. Šiel s nimi aj jej syn D. Š., ktorý sedel vedľa neho ako spolujazdec. Vzadu sedela G. Š. a pani T.. Na účel cesty sa nepýtal, auto odstavili a pani T. vybehla, čakali na ňu. Š. medzitým šla fajčiť. Myslí si, že nikde nezastavovali. Keď sa T. do auta vrátila, šli domov alebo šli do Dolného Kubína. Nepamätá si to už, lebo sa takto boli previesť dvakrát. Š. mu dala za cestu a aj ako odmenu spolu asi 60,- Eur. Po čo tam išli, sa nepýtal, v aute sa bavil s D. Š.. Čo vzadu robila T. a Š. nevie, ani ho to nezaujímalo.

Zo zápisnice o trestnom oznámení na č. I. 1-2 vyplýva, že bola spísaná dňa 31. 7. 2020 na OR PZ Liptovský Mikuláš, kde sa dostavil L. T., ktorý po poučení uviedol, že osoba, ktorej požičal peniaze mu tieto nespláca. V októbri 2019 na požiadanie Q. T. v Ružomberku bývajúcej v bytovke pri Rozkveté, pracujúcej v Kauflande v Ružomberku, cca 51 rokov. V minulosti ju nepoznal. Jeho známa G. Š.B. z Ružomberka, bývajúca oproti Kauflandu ho požiadala, či by nemohol požičať peniaze jej kamarátke Q. T., ktorá potrebovala peniaze pre svojho syna. V októbri 2019 z telefónneho čísla, ho telefonicky aj prostredníctvom sms správ kontaktovala Q. T., žiadala o požičanie peňazí 1.500,- Eur, ktoré chcela použiť pre svojho syna, aby vyplatil nejaké dlžoby, mal sa vrátiť zo zahraničia, neskôr sa dozvedel, že sa vrátil z basy. Vtedy bol v Liptovskom Mikuláši. V októbri 2019 jej teda požičal hotovosť 1.500,- Eur, ktoré mala splatiť do troch mesiacov, každý mesiac 500,- Eur od poskytnutia pôžičky a za požičanie mala dať navrch 500,- Eur. Hovorila, že má priateľa z Púchova, ktorý jej mesačne dáva 500,- Eur a z týchto peňazí a zo svojho príjmu vo výške 750,- Eur mu bude vracáť to, čo si od neho požičala. Keď mu to povedala, zavolať G., ktorá to potvrdila. Zmluva o pôžičke nebola spísaná, peniaze Q. odovzdal na parkovisku pri kultúrnom dome v Ružomberku bez svedkov. Následne ho Q. kontaktovala cez telefón. Vždy, keď od neho žiadala požičať peniaze bol v Liptovskom Mikuláši, ona v Ružomberku. Druhý krát asi týždeň po poskytnutí prvej pôžičky, žiadala o požičanie 2.000,- Eur, ktoré chcela použiť pre syna alebo pre dcéru, za požičanie mu sľúbila 650,- Eur navyše. Pôžička nebola písomná. Má všetko nahraté na mobile, kde mu zhrnula všetky pôžičky, ktoré od neho vzala. Druhú pôžičku mala splácať tak, že bude pokračovať v splácaní rovnako po 500,- Eur každý mesiac od pôžičky. Splátky týchto pôžičiek sa nemali mesačne spočítavať, takže nemala platiť 1.000,- Eur mesačne, ale postupne po 500,- Eur. Následne ho cez telefón požiadala v poradí o tretiu pôžičku vo výške 3.000,- Eur, ktorá mala byť určená pre jej kamarátku s tým, že ju bude splácať Q.. V októbri 2019 jej teda požičal ďalších 3.000,- Eur. Po tieto si prišla do Uhorskej Vsi, dovezol ju nejaký priateľ s priezviskom D. na červenej Fabii, ostal sedieť v aute pri bráne. Zmluva nebola písomná. Žiadna zo zmlúv nebola písomná. Od požičania tejto tretej pôžičky mu mala splácať 1.000,- Eur a tieto splátky sa mali týkať aj prvých dvoch pôžičiek. Za

požičanie tretej pôžičky mu sľúbila odmenu 800,- Eur. V novembri ho znova sms-kou alebo telefonicky požiadala o požičanie štvrtej pôžičky vo výške 1.500,- Eur. Požičal jej iba 1.000,- Eur. Doniesol jej ich do práce do Kauflandu v Ružomberku. Peniaze chcela použiť pre svoje deti, ktorým chcela pomôcť, hovorila, že jej dcéra býva v Bratislave, potrebuje nábytok, nemá na čom spať. Bolo to bez známych, svedkov. Stále sa malo pokračovať v splácaní po 1.000,- Eur mesačne. Z týchto pôžičiek mu Q. vrátila v októbri na konci mesiaca 500,- Eur a na konci novembra 500,- Eur. Za túto pôžičku nemal dostať žiadnu odmenu. Následne ho znova cez telefón požiadala o piatu pôžičku 650,- Eur, ktoré chcela použiť na kúpu roštu, matracu pre svoju dcéru. Za túto pôžičku nemal dostať žiadnu odmenu. V decembri 2019 jej požičal 650,- Eur ako vždy v hotovosti, peniaze jej odovzdával asi 20. 12. 2019, niekde pri kostole v Ružomberku, vtedy ho aj prosila, aby jej znížil mesačné splátky z 1.000,- Eur na 750,-, že mu dá za to 800,- Eur navyše, súhlasil s tým. V decembri splatila len 100,- Eur, aj to použila tých 100,- Eur z pôžičky, ktorú jej v ten deň poskytol. Viac mu nezaplatila, okrem mesiaca máj, kedy jej pohrozil trestným oznámením. Vtedy mu na účet v Č. poslala 100,- Eur. Už nič viac mu okrem toho nevrátila, hovorila, že nemá peniaze. Potom mu sľubovala, že peniaze pošle. Podvod videl v tom, že požičané peniaze nevrátila, chodila hrať automaty, tých 1.500,- údajne prehrala v deň požičania na automatoch a v tom, že ním požičané peniaze požičiavala ďalej tretej osobe. V tomto roku sa dozvedel, že Q. z druhej 2.000,- Eur pôžičky použila pre G. Š., ktorej požičala, za čo dostala províziu 500,- Eur. Peniaze z tretej pôžičky 3.000,- Eur použila pre G. Š., ktorej požičala, za čo dostala províziu 1.000,- Eur, ktoré si stiahla hneď, ako jej peniaze požičiavala. Neskôr mu Q. písala, že si má peniaze pýtať od G., pretože ona ich následne požičala G.. Neskôr sa dozvedel, že aj Q. T., aj G. Š. sú po osobnom bankrote. Celkovo požičal Q. 8.150,- Eur, vrátila mu 1.200,- Eur. Škodu si uplatnil v trestnom konaní, žalobu na súd nepodával. Nevie, ako to chodí. Neskôr sa dozvedel, že ho oklamali, že priateľ Q. žiadnych 500,- Eur mesačne nedáva. Podľa neho určite mala úmysel peniaze nevrátiť, pretože z platu, ktorý bol nízky mu takto dohodnuté splátky vracat' nemohla, keďže priateľ jej 500,- Eur nedával. Požičiavala jeho peniaze ďalšej osobe, ktorá je nezamestnaná. Ubezpečovala ho, že je bonitná, vlastní byt, avšak neskôr zistil, že žije iba v prenajatom byte. Písomne nemá nič, iba si nahral Q. aj G. na mobilný telefón. Q. má takto požičané peniaze 300,- Eur od nejakého C. pracujúceho v Mondí. G. má napožičiavané 14.000,- Eur od nejakého chlapa. Zo zmluvy o pôžičke na č. I. 50 vyplýva, že bola podpísaná (podľa osvedčovacej knihy k overeniu totožnosti oboch podpísaných) v Ružomberku dňa 1. 7. 2020 medzi veriteľom L. T. a dlžníkom G. Š., jej predmetom je požičanie peňazí vo výške 8.000,- Eur. Pôžička poskytnutá pri podpise v hotovosti. Dlžník prehlasuje a svojim podpisom potvrdzuje prevzatie sumy. Dohodli sa, že dlžník vráti veriteľovi požičanú sumu bezúročne v mesačných splátkach v sume 500,- Eur. Dohodli sa, že dlžník bude splácať najneskôr k 30 dňu v mesiaci. Prvá splátka má byť splatená k 30. 7. 2020. Dlžník bude splácať v hotovosti, priamo k rukám veriteľa, ktorý jej vyhotoví príjmový doklad. Zmluvné strany sa dohodli, že dlžník v prípade omeškania splátok uhradí celú zvyšnú sumu do 14 dní od omeškania.

Zo zmluvy o pôžičke na č. I. 51 vyplýva, že bola podpísaná (podľa osvedčovacej knihy k overeniu totožnosti oboch podpísaných) v Ružomberku dňa 23. 1. 2019 medzi veriteľom L. T. a dlžníkom G. Š., predmetom zmluvy je požičanie sumy 3.600,- Eur pri podpise tejto zmluvy v hotovosti. Dlžník sa zaviazal vrátiť poskytnutú pôžičku v mesačných splátkach po 250,- Eur, najneskôr k 30. dňu v mesiaci. Prvá splátka mala byť splatená ku 30. 1. 2019 v hotovosti k rukám veriteľa.

Podľa výpisu z Obchodného vestníka č. 41/2019, konkurzy a reštrukturalizácie, zo dňa 27. 2. 2019 Okresný súd Žilina v právnej veci dlžníka G. Š., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. Š., adresa na doručovanie R. V. XX, A., zastúpená Centrom právnej pomoci, kancelária Liptovský Mikuláš, rozhodnutím pod sp. zn. 9OdK/59/2019 vydaným dňa 21. 2. 2019 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka G. Š., nar. XX. XX. XXXX, ustanovil správu HMG Recovery, k. s., vyzval veriteľov dlžníka, aby v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu prihlásili svoje pohľadávky prihláškou podľa tam uvedených zákonných ustanovení a postupu, dlžníka zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze, a začal hlavné insolvenčné konanie. Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Podľa výpisu z Obchodného vestníka č. 189/2019, konkurzy a reštrukturalizácie, zo dňa 1. 10. 2019 Okresný súd Žilina v právnej veci dlžníka Q. T., nar. XX. X. XXXX, bytom R. V. X, A., zastúpená Centrom právnej pomoci, kancelária Liptovský Mikuláš, rozhodnutím pod sp. zn. 20OdK/291/2019 vydaným dňa 24. 9. 2019 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka Q. T., nar. XX. X. XXXX, trvalý pobyt R. V. X, A., ustanovil správu HMG Recovery, k. s., vyzval veriteľov dlžníka, aby v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu prihlásili svoje pohľadávky prihláškou podľa tam uvedených zákonných ustanovení

a postupu, dlžníka zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze, a začal hlavné insolvenčné konanie. Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Podľa zápisnice o konfrontácii vykonanej dňa 10. 2. 2021 medzi obvinenou Q. T. a poškodeným L. T. konfrontované osoby po poučení uviedli, že sa navzájom poznajú. Obžalovaná pri konfrontácii poprela existenciu pôžičky vo výške 2.000,- Eur, uviedla, že vôbec nevie o žiadnej druhej pôžičke vo výške 2.000,- Eur. Čo sa týka ostatných skutkových okolností, ktoré uvádzali pri svojich výpovediach v prípravnom konaní, zotrvali na všetkých svojich doterajších tvrdeniach.

Súd taktiež vykonal dôkaz, ktorý zabezpečil poškodený prostredníctvom svojho mobilného telefónu, a to vykonaním zvukového záznamu rozhovoru medzi obžalovanými a poškodeným, ktorý vyhodnotil ako dôkaz získaný a vykonaný zákonne, pretože pri použití nahrávky súkromnej povahy (nie získanej orgánmi činnými v trestnom konaní) ako dôkazu v trestnom konaní nie je potrebné získavať súhlas dotknutých osôb a prečítaním sms správ medzi oboma obžalovanými a poškodeným. Z uvedených rozhovorov, hoci nie je zrejmé, kedy presne k nim došlo, určite išlo o dobu, kedy boli obžalovaným odovzdané už všetky pôžičky zo strany poškodeného, a zo správ vyplývajú v zásade rovnaké skutočnosti, aké poškodený uvádzal vo svojich výpovediach, najmä je zreteľné, že obžalovaná T. argumentovala, že na požičanie pôžičiek 1.500,-, 2.000,- a 3.000,- Eur ju namotala Š., ktorá na ňu šla psychicky, na čo poškodený argumentoval, prečo pre ňu požičiavala ďalej, keď jej už 2.000,- Eur nesplácala, ďalej v nich obžalovaná Q. T. priznala požičanie 1.000,- Eur (skutok 2.), ktoré jej doniesol, že mu tieto vráti, čo vyvracia jej argumentáciu v trestnom konaní, že išlo o dar od poškodeného pre ňu ako milenkú. Zo správ je ďalej zrejmé, že dňa 9. 11. 2019 Q. T. poškodenému oznamovala, že berie Š.É. splátky na seba, dňa 12. 11. 2019 ho žiadala o 1.500,- Eur, ktoré chcela dať dcére, pomôcť jej, doložiť, pýtala sa, či už to nebude mať poškodený moc na splácanie a dňa 19. 12. 2019 ho opäť žiadala o sumu 650,- Eur z jeho peňazí, s tým, že chce pomôcť dcére, nech nespí na zemi, nech si kúpi matrac. Následne pokračuje komunikácia medzi ňou a poškodeným dňa 9. 2. 2020, kde sa bráni, že ju na to nahovárala Š., na čo poškodený reagoval tým, že je plnoletá. Zo správ odoslaných G. Š. vyplýva, že Q. T. si požičiavala peniaze so zámerom, že ich potrebovala aj ona, nielen Š..

Trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu. Kvalifikovanej skutkovej podstaty sa dopustí páchatel', ak spácha tento čin a spôsobí ním väčšiu škodu. Objektom trestného činu je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v uvedení do omylu, ktorým je konanie páchatel'a predstierajúceho okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Môže ísť o konanie, opomenutie aj konkludentné konanie. Z hľadiska subjektívnej stránky postačí zavinenie z nedbanlivosti. Podľa § 124 ods. 1 Trestného zákona, škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom. Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy.

Vykonaným dokazovaním a zhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, mal súd preukázanú vinu obžalovanej Q. T. v plnom rozsahu a dospel k záveru, že skutok popísaný vo výrokovej časti rozsudku sa stal, dopustila sa ho obžalovaná, ktorá svojím konaním naplnila všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v bode 1. v spolupáchateľstve s obžalovanou G. Š. a v bode 2. samostatným konaním, po objektívnej, ako aj po subjektívnej stránke, preto ju súd uznal vinnou z jeho spáchania.

Hoci obžalovaná spáchanie skutku od začiatku popierala, vykonaným dokazovaním, najmä svedeckou výpoveďou poškodeného L. T., ale aj spoluobžalovanej G. Š. a taktiež listinnými dôkazmi, ktoré nadväzovali na tieto výpovede, mal súd preukázanú vinu obžalovanej v celom rozsahu. Pri uznaní viny súd vychádzal najmä z výpovede poškodeného L. T., ktorý presvedčivo popísal, kedy, pri akých príležitostiach, z akých dôvodov a v akých sumách obžalovaná Q. T. žiadala od neho požičanie peňazí a koľko peňazí jej odovzdal. V konaní nebolo sporné, že zo strany poškodeného došlo v októbri 2019 a novembri 2019 postupne k odovzdaniu súm 1.500,- Eur, 2.000,- Eur, 3.000,- Eur a 1.000,- Eur obžalovanej Q. T.. Obžalovaná tým, že vedome prezentovala pred poškodeným svoju priaznivú finančnú situáciu, že je zamestnaná s trvalým príjmom, okrem ktorého mala údajne navyše aj príspevok

od priateľa vo výške 500,- Eur mesačne, čo poškodenému potvrdila aj spoluobžalovaná G. Š., o čom sama vypovedala, čím vyvolali u poškodeného dojem dôveryhodnosti a dostatočnej solventnosti tak, aby ho presvedčili, že s vrátením požičaných finančných prostriedkov zo strany obžalovanej T., nebude mať žiadne problémy. Na poškodeného zapôsobili aj dôvody, pre ktoré obžalovaná peniaze žiadala, a to, pre potreby svojej rodiny, pomôcť synovi, či dcére vyplatiť dlhy alebo im finančne vypomôcť v súvislosti s bývaním. Tieto dôvody pôžičiek preukazuje nielen výpoveď poškodeného a obžalovanej G. Š., ale aj sms správy od obžalovanej T. predložené poškodeným. Ako vyplynulo z výpovede spoluobžalovanej Š., skutočným dôvodom, pre ktorý si ona aj obžalovaná T. požičiavali od poškodeného peniaze, boli ich vlastné dlhy, hry na automatoch, vyplatenie dlhu na nájomnom u Š., pokrytie ďalších bežných výdavkov. Preto obžalovanou uvádzaný dôvod požičania peňazí bol len špekulatívny a obžalované ho použili ako zámienku vylákania peňazí od poškodeného, o ktorom obžalovaná Š. vedela, že peniaze požičia, hoci jej priamo už nie, keďže mu v tom čase nesplatila dlh, ktorý u neho mala a na tento účel sa podujala obžalovaná T., ktorej prostredníctvom jednotlivé čiastky od neho vylákali. Taktiež okolnosť uvádzaná obžalovanými, že peniaze poškodenému T. vráti, lebo nielen zarába, ale má každý mesiac aj financie od priateľa, bola predstieraná, pretože ako obe priznali, žiaden priateľ T. 500,- Eur mesačne neposkytoval. Vo výpovediach obžalovanej T. zazneli viaceré rozporuplné skutočnosti. Súd poukazuje najmä na to, že vo svojich výpovediach potvrdila existenciu všetkých pôžičiek, pričom pri konfrontácii poprela, že by vôbec mala vedomosť o požičaní v poradí druhej sumy, t. j. 2.000,- Eur. Obžalovaná uviedla, že po druhej pôžičke jej poškodený adresoval vyhrážky. Také tvrdenie však vyznieva absurdne v kontexte toho, že po takýchto vyhrážkach by ho znovu žiadala o ďalšie pôžičky (3.000,- Eur pre Š., 1.500,- Eur pre svoju dcéru, z ktorých jej odovzdal 1.000,- Eur). Toto je v rozpore aj s jej neskorším tvrdením v tej istej výpovedi, o tom, že vo februári (2020) ju poškodený pekne žiadal, aby sa dlžoba splácala, pýtala od neho číslo účtu, že bude platiť po 100,- Eur, navrhol jej to on. Rozporné je aj tvrdenie obžalovanej o tom, že poškodený od začiatku vedel, že peniaze idú pre Š.. Okolnosť, že poškodený sa až vo februári 2020 dozvedel, že sa o peniaze obžalované delili, vyplynula nielen z jeho výpovede, ale aj z výpovede obžalovanej Š., ktorá vypovedala, že sa o tomto poškodený dozvedel až po poskytnutí pôžičiek. Obžalovaná Š.Ď. jednoznačne potvrdila, že obe mali dlhy, potrebovali peniaze a kuli spolu plány, ako k nim prísť. Aj z výpovede poškodeného a obžalovanej Š. zhodne vyplynulo, že počas týchto troch pôžičiek poškodený so Š. nekomunikoval, vedel len, že tretiu sumu ide T. poskytnúť ako pomoc kamarátke, teda Š.A., avšak splácať ju bude ona. Skutočnosť, že sa T. od poškodeného dožadovala pôžičky na 1.500,- Eur, avšak jej poskytol len 1.000,- Eur (skutok pod bodom 2.) bola okrem výpovede poškodeného preukázaná aj sms správami zaslanými medzi obžalovanou a poškodeným, ktoré boli prečítané na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to, že išlo o súkromnú komunikáciu fyzických osôb, ktorú zabezpečila jedna z nich, nie je potrebný súhlas dotknutých osôb s jej zverejnením.

Obžalovaná Q. T. priznala, že mala v tom čase pôžičky z nebankoviek, ale bola schopná všetko splácať, pretože bola zamestnaná a dokázala si privyrobiť brigádami. Nie je potom pochopiteľné, prečo tesne po tom, čo požiadala o vyhlásenie konkurzu, od poškodeného žiadala ďalšie a ďalšie pôžičky. Tvrdenia obžalovanej o tom, ako sa stala obeťou poškodeného sú nepravdivé, pretože z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaná T. sama iniciatívne žiadala peniaze od poškodeného, poškodený neprišiel za ňou sám s tým, že jej peniaze požičia. Rovnako nemožno uveriť tvrdeniu o tom, ako ju obžalovaná Š. terorizovala a psychicky zneužívala na získavanie pôžičiek. Jednak Š. od začiatku zhodne vypovedala, že peniaze potrebovali obidve, ako aj o dôvodoch, prečo si potrebovali požičať, akým spôsobom sa na tom dohodli, ako aj o zámienke, pod ktorou mali tieto peniaze od poškodeného získať, ale taktiež súd považuje za potrebné poukázať na to, že obžalovaná T. je plnoletá osoba, spôsobilá na právne úkony a plne trestne zodpovedná osoba, ktorá si musela byť vedomá, že pokiaľ pristúpi na takýto spôsob získavania peňazí od inej osoby, bude musieť za to znášať následky. Preto takéto tvrdenia súd považuje len za argumentáciu v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Vo výpovediach, ktoré obžalovanú zo skutku usvedčujú, nezistil súd žiadne závažnejšie rozpory, ktoré by spôsobili ich nedôveryhodnosť. K výpovedi poškodeného je nutné uviesť, že táto bola od začiatku konzistentná, pri porovnaní jeho výpovede z prípravného konania a hlavného pojednávania s prvotnými informáciami, ktoré uviedol pri podaní trestného oznámenia, boli podstatné okolnosti aj mnohé detaily ním popísané zhodne. Ak pri výpovedi poškodeného boli zistené odlišnosti (doba a okolnosti spoznania sa s obžalovanou T.), neboli to zásadné rozpory, pri ktorých by išlo o rozdiely v podstatných okolnostiach, pre ktoré by jeho výpoveď mohol súd vyhodnotiť ako nepresvedčivú a nedôveryhodnú ako celok. Je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že samotná pôžička a jej nesplatenie, resp. popieranie požičania si finančných prostriedkov ešte nezakladá trestnoprávnu zodpovednosť páchatel'a pre trestný

čin podvodu. Rozhodujúcou je okolnosť uvedenia poškodeného do omylu za účelom obohatenia páchatel'a na škodu cudzieho majetku. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obe obžalované na získanie pôžičky od poškodeného použili jednak rôzne zámienky (najmä dlhy detí a pomoc deťom) a poškodeného uviedli do omylu tým, že predstierali, že obžalovaná T., ktorej peniaze odovzdával, má dostatočný príjem na to, aby mu požičané peniaze vrátila, čo nebola pravda. Práve skutočnosť, že obe obžalované po tom, čo súd na ich majetok vyhlásil konkurz, si boli dobre vedomé, že tento inštitút zbavenia sa dlhov využívajú z dôvodu, že nie sú schopné plniť svoje záväzky a splácať svoje dlhy (u Š. vo februári 2019 a u T. v septembri 2019, kedy konkurz bol súdom vyhlásený voči ich osobám) a aj napriek tomu, v krátkom časovom období po vyhlásení konkurzu, si začali prostredníctvom obžalovanej Q. T. požičiavať finančné prostriedky od poškodeného L. T., dostatočne si vedomé svojej vtedajšej majetkovej situácie. Práve to je podľa súdu skutočnosť, z ktorej dostatočne vyplýva vedomosť obžalovaných o svojej nepriaznivej finančnej situácii, ktorú pred poškodeným pred požičiavaním peňazí účelovo zamlčali v snahe tieto prostriedky od neho získať. Z toho vyplýval aj úmysel požičané peniaze nevrátiť, pretože im to nedovoľovala finančná situácia, o ktorej mali vedomosť. Poškodený poprel, že by o tom, že boli v konkurze v čase pôžičiek, vedel, s tým, že v opačnom prípade by obžalovanej T. peniaze nepožičal.

Za absolútne nepravdivé súd považuje aj tvrdenia obžalovaných o tom, že poškodený ich údajne presviedčal, „aby na konkurz nedávali, že im to vybaví“, pretože obe uznesenia Okresného súdu Žilina, ktorými súd vyhlásil konkurz u G. Š.É. zo dňa 21. 2. 2019 a u Q. T. zo dňa 24. 9. 2019 časovo predchádzali vôbec prvému osloveniu Q. T. poškodeného za účelom poskytnutia pôžičky v októbri 2019. V skutočnosti im v čase, keď už bol konkurz na ich osoby vyhlásený, nemal čo vybavovať. Z časových súvislostí je zrejmé, že keď bol na obe ich osoby konkurz úspešne vyhlásený, rozhodli sa svoju finančnú situáciu riešiť pôžičkami od súkromnej osoby, pretože u tej bol najmenší predpoklad, že by sa zaujímala a preverovala si, či v dávnejšej alebo nedávnej minulosti nebol na obžalovanú vyhlásený konkurz, čo bolo naopak vysoko pravdepodobné u právnických osôb, ktoré sa zaoberajú poskytovaním pôžičiek (banky, nebankové inštitúcie a pod.). Nedôvodné je podľa názoru súdu požadovať od poškodeného, aby si uplatňoval svoje pohľadávky voči obžalovanej v konkurze, keďže v zmysle poučenia konkurzného súdu, ktoré dal pri vyhlásení konkurzu nespĺňa pohľadávka poškodeného znaky žiadnej z pohľadávok (§ 166a ods. 1 zákona o konkurze), ktorá môže byť uspokojená len v konkurze alebo splátkovým kalendárom (napr. pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz). V kontexte vyjadrení poškodeného, že dôveroval Š., ktorá mu potvrdzovala bonitu obžalovanej T., nemožno hovoriť ani o tom, že by poškodený zanedbal primeranú mieru opatrnosti pri požičiavaní prostriedkov.

Súd sa zaoberal aj otázkou neprípustnosti trestného stíhania, ktorú nastolila obhajoba v dôsledku uznesenia prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš v prípravnom konaní č. 2Pv 341/20/5505-12 zo dňa 2. 3. 2021, právoplatným dňa 26. 3. 2021, ktorým podľa § 215 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku zastavil trestné stíhanie obžalovanej Q. T. pre čiastkový útok skutku spáchaný v decembri 2019 (pôvodne pod bodom 5. vzneseného obvinenia) týkajúci sa sumy 650,- Eur, z dôvodu, že je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, čím mali nastať následky zastavenia trestného stíhania podľa § 9 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku aj vo vzťahu k ostatným čiastkovým útokom stíhaného skutku. V uvedenej otázke súd v plnom rozsahu odkazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 9/2017 zo dňa 6. 2. 2019 týkajúci sa uplatnenia zásady ne bis in idem pri pokračovacom trestnom čine. V ňom ústavný súd konštatoval, že „pod pojmom „čin“ v čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a v čl. 40 ods. 5 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), resp. v čl. 4 ods. 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „protokol“) je vo vzťahu k pokračovaciemu trestnému činu potrebné rozumieť jednotlivý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, pričom takémuto chápaniu zodpovedá trestnoprocesná právna úprava v Slovenskej republike, konkrétne § 10 ods. 16 Trestného poriadku, v zmysle ktorého sa skutkom rozumie aj čiastkový útok pokračovacieho trestného činu. Vyjadrenie zásady ne bis in idem vo vzťahu k pokračovaciemu trestnému činu v § 9 ods. 2 Trestného poriadku plne zodpovedá garanciam vyplývajúcim z čl. 50 ods. 5 ústavy, čl. 40 ods. 5 listiny, resp. z čl. 4 ods. 1 protokolu, keďže predstavuje reálnu prekážku toho, aby bolo možné páchatel'a opätovne stíhať pre ten istý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu (t. j. pre rovnaké faktické konanie), pre ktorý bol už právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby. Aplikujúc už uvedené závery ESĽP vo vzťahu k pokračovaciemu trestnému činu možno konštatovať, že pri posudzovaní totožnosti činu/skutku (idem) nie je smerodajná skutočnosť, že v zmysle § 122 ods. 10 Trestného zákona sa jednotlivé čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu formálne právne kvalifikujú ako jeden pokračovací trestný čin. Ide totiž „len“ o jednotu právnú, ktorej chýba reálny materiálny základ,

keďže jednotlivé čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu sú od seba navzájom oddeliteľné v čase i priestore, pričom každý jeden z nich samostatne napĺňa skutkovú podstatu trestného činu, a teda z materiálneho hľadiska nejde o rovnaké faktické konania, ktoré by sa zo skutkového hľadiska zhodovali. Z materiálneho hľadiska (ktoré je v rámci zásady ne bis in idem podstatné pri posudzovaní totožnosti činu/skutku) nemajú jednotlivé čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu totožnú (idem) povahu. Z uvedeného zároveň vyplýva, že pokiaľ slovenské trestné právo od svojej rekodifikácie z roku 2005 zaviedlo vo vzťahu k pokračovaciemu trestnému činu dichotómiu v chápaní pojmu „skutok“, kde v hmotnoprávnom zmysle sa pokračovací trestný čin naďalej považuje formálne za jeden skutok, kým v procesnoprávnom zmysle sa materiálne na každý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu hľadá ako na samostatný skutok, tak platí, že na účely zásady ne bis in idem je pri posudzovaní totožnosti činu/skutku potrebné vychádzať z materiálneho chápania pojmu „skutok“ v procesnoprávnom zmysle, keďže práve pre toto procesnoprávne chápanie pojmu „skutok“ je podstatnou faktická stránka činu, nie jeho právna kvalifikácia. Inak povedané, keďže zmyslom a účelom zásady ne bis in idem, tak ako je zakotvená v čl. 50 ods. 5 ústavy, čl. 40 ods. 5 listiny, resp. v čl. 4 ods. 1 protokolu, je zabrániť opakovanému stíhaniu trestne zodpovednej osoby za rovnaké faktické konanie, pričom zároveň platí, že táto zásada má procesný charakter, možno bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že v prípade, ak pri výklade tejto zásady vo vzťahu k pokračovaciemu trestnému činu prichádza do úvahy procesnoprávne a zároveň i hmotnoprávne chápanie pojmu „skutok“, je pri výklade tejto zásady vo vzťahu k pokračovaciemu trestnému činu potrebné uprednostniť „bližšie“ chápanie, t. j. je potrebné vychádzať z materiálneho chápania pojmu „skutok“ v procesnoprávnom zmysle. A teda v prípade pokračovacieho trestného činu je skutkom potrebné rozumieť čiastkový útok pokračovacieho trestného činu. Vychádzajúc zo znenia § 9 ods. 1 písm. e/, § 9 ods. 2 a § 10 ods. 6 Trestného poriadku možno konštatovať, že pokiaľ ide o uplatnenie zásady ne bis in idem vo vzťahu k čiastkovému útoku pokračovacieho trestného činu, v slovenskom trestnom práve platí, že trestné stíhanie pre čiastkový útok pokračovacieho trestného činu nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, proti ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu (t. j. pre rovnaké faktické konanie) skončilo právoplatným rozsudkom súdu alebo bolo právoplatne zastavené, podmienčne zastavené a obvinený sa osvedčil alebo sa skončilo schválením zmiery a zastavením trestného stíhania, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené. Trestné stíhanie teda možno viesť len vo zvyšnej časti pokračovacieho trestného činu, t. j. trestné stíhanie možno viesť len vo vzťahu k ostatným čiastkovým útokom pokračovacieho trestného činu, vo vzťahu ku ktorým sa skoršie stíhanie neskončilo právoplatným rozsudkom súdu alebo nebolo právoplatne zastavené, nebolo podmienčne zastavené a obvinený sa osvedčil alebo sa neskončilo schválením zmiery a zastavením trestného stíhania.“ Z uvedeného teda vyplýva, že vedeniu trestného stíhania proti obž. Q. T. pre ďalšie čiastkové útoky skutku, ktoré sú predmetom obžaloby nebráni ani predmetné právoplatné rozhodnutie prokurátora o zastavení trestného stíhania pre jeden z čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu, pretože danú situáciu rieši v súčasnosti už ustanovenie § 9 ods. 3 Trestného poriadku, tak, že ak sa týka dôvod, pre ktorý nemožno začať alebo pokračovať v trestnom stíhaní (uvedený v odseku 1 alebo odseku 2) len niektorého z čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu, nebráni to, aby sa vo zvyšnej časti takého činu viedlo trestné stíhanie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že obžalovaná sa dopustila vyššie uvedeného pokračovacieho skutku a išlo o konanie úmyselné, pretože obžalovaná vedome porušila záujem spoločnosti na ochrane vlastníctva (cudzieho majetku) a z hľadiska subjektívnej stránky jej konanie súd posúdil v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona ako spáchané úmyselne v priamom úmysle, pretože chcela spôsobom uvedeným v Trestnom zákone ohroziť záujem chránený týmto zákonom. Na základe takto vykonaného dokazovania súd ustálil, že obžalovaná Q. T. už v čase požičania si peňazí od poškodeného, od ktorého získala jednotlivé sumy v októbri 2019 vo výške 1.500,- Eur, 2.000,- Eur a 3.000,- Eur, a v novembri 2019 vo výške 1.000,- Eur, žiadala pod rôznymi zámienkami, najmä pre potreby svojich detí, použila ich pre svoju potrebu a potrebu spoluobžalovanej G. Š., pričom vedela, že mu peniaze nevráti, ani ich nebude môcť vrátiť, čo zrejme ani nemala v úmysle, pretože si bola dobre vedomá nielen svojej finančnej situácie, ale aj situácie obžalovanej G. Š., s ktorou sa o tieto sumy rozdelila, aj keď poškodenému vrátila splátku 500,- Eur v októbri 2019 a 500,- Eur v novembri 2019, tieto vrátila len do času, kým si od neho požičiavala ďalšie sumy, čím poškodeného uviedla do omylu, peniaze mu aj napriek osobným, či telefonickým výzvam poškodeného, nevrátila a spoločným konaním s G. Š. mu spôsobila škodu vo výške 6.500,- Eur a samostatným konaním škodu vo výške 1.000,- Eur, čím naplnila všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods.

2 Trestného zákona, sčasti spoločným konaním v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona s obžalovanou G. Š..

V rámci úvah o treste súd k osobe obžalovanej Q. T. zistil, že v registri priestupkov nemá záznam. V registri trestov má jeden záznam, pričom sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená. Iné trestné konanie sa proti nej nevedie. Zo správy o povesti vyplýva, že je rozvedená a nebola riešená Mestskou políciou v Ružomberku alebo Mestským úradom v Ružomberku.

K osobe obžalovanej G. Š. v rámci úvah o treste súd k zistil, že v registri priestupkov má dva záznamy v rokoch 2020-2021 pre priestupky na úseku cestnej premávky postihnuté pokutami vo výške 10,- Eur (nepoužitie bezpečnostného pásu) a 300,- Eur (vedenie motorového vozidla bez vodičského oprávnenia). V registri trestov nemá obžalovaná žiaden záznam, iné trestné konanie sa proti nej nevedie. Zo správy o povesti vyplýva, že v obci je prihlásená na trvalý pobyt, ale sa v nej dlhodobo nezdržiava.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo všeobecných zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovanej Q. T. súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona, teda pred spáchaním skutku viedla riadny život, na ktorú je možné prihliadať aj u obžalovanej G. Š., pretože páchanie priestupkov na úseku cestnej premávky vyhodnotil ako nepravdivé, nepresahujúce mieru bežného vybočenia z inak riadneho vedenia života a taktiež súd zohľadnil aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, teda že sa k spáchanému skutku priznala a tento oľutovala. Priťažujúca okolnosť ani u jednej z obžalovaných nebola zistená žiadna.

Za prečin podvodu podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov. Súd obom obžalovaným uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, teda na dolnej hranici trestnej sadzby, pretože je presvedčený, že takto uložený trest je primeraný a spravodlivý a dostatočne splní svoj účel najmä, že obžalovaným zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na ich prevýchovu k tomu, aby v budúcnosti viedli riadny život a účel individuálnej, ako aj generálnej prevencie dostatočne splní podmienený trest odňatia slobody. S poukazom na osoby obžalovaných a ich doterajší život, nie je nevyhnutné ukladať trest nepodmienečný. Keďže výkon trestu odňatia slobody bol podmiennečne odložený, súd zároveň určil skúšobnú dobu u obžalovanej G. Š. na 1 rok a u obžalovanej Q. T. na 16 mesiacov, ktorej výmeru u obžalovaných diferencoval podľa ich podielu na spáchaní trestnej činnosti. Svojou dĺžkou je skúšobná doba primeraná a postačujúca na to, aby v priebehu jej plynutia obžalované preukázali, že účel uloženého trestu je u nich možné dosiahnuť aj bez jeho výkonu a sú schopné v tomto čase viesť riadny život a nedopúšťať sa inej priestupkovej alebo trestnej činnosti.

Vzhľadom na to, že súd v priebehu konania zistil, že znalec G. C. R., ktorý v prípravnom konaní dňa 16. 11. 2020 podal znalecký posudok k závislosti obžalovanej G. Š. na hazardných hrách, bol ku dňu 20. 1. 2021 vyčiarknutý zo zoznamu znalcov vedenom MS SR, teda nebolo možné v súlade s § 268 Trestného poriadku prečítať znalecký posudok na hlavnom pojednávaní, pričom prokurátor nenavrhol jeho vypočutie na hlavnom pojednávaní tak, aby znalec pred súdom zložil sľub a bol vypočutý, preto nebol ani vykonaný dôkaz, na podklade ktorého by mohol súd rozhodnúť o uložení ochranného liečenia patologického hráčstva obžalovanej G. Š..

V súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaných vznikol poškodenému L. T. nárok na náhradu škody v podobe peňažnej ujmy, ktorú si uplatnil riadne a včas, ktorú naposledy konkretizoval vo výške 4.200,- Eur. Výpoveďou poškodeného v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní a prečítaním listinných dôkazov mal súd preukázané, akým spôsobom si obžalované reálne rozdelili peniaze, ktoré od poškodeného vylákali, a síce, že obžalovaná Q. T. si ponechala sumu v celkovej hodnote 4.000,- Eur (1.500,-/pôžička 1.500,- Eur, 500,-/pôžička 2.000,- Eur, 1.000,-/pôžička 3.000,- Eur a 1.000,-) a G.

Š. postupne odovzdala sumu v celkovej hodnote 3.500,- Eur (0,-/pôžička 1.500,- Eur, 1.500,-/pôžička 2.000,- Eur, 2.000,-/pôžička 3.000,- Eur). Keďže súd mal výpoveďami a listinnými dôkazmi preukázané, že obžalovaná Q. T. do dňa vyhlásenia rozsudku poškodenému zo sumy 4.000,- Eur postupne zaplatila sumu 1.100,- Eur v hotovosti (október až december 2019) a 2.200,- Eur na účet (od 14. 5. 2020 do 21. 2. 2022 po 100,- Eur x 22), a obžalovaná G. Š. zo sumy 3.500,- Eur, ktorú jej z vylákaných pôžičiek odovzdala Q. T., nezaplatila poškodenému ani časť, preto súd rozhodol o uložení povinnosti nahradiť poškodenému spôsobenú škodu v častiach, v akých mali z trestnej činnosti obe konkrétny majetkový prospech, a to obžalovanej Q. T. v zostávajúcej sume 700,- Eur a obžalovanej G. Š. v zostávajúcej sume 3.500,- Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.